

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

N^o

Wilno, dnia 11 października 1926 roku.

45.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział.	Str.
1. Tekst układu sowiecko-litewskiego.-	I	1.
2. Tekst not pp. Cziczherina i p. Szeżewiczusa.	"	2.
3. Pogląd p. Sidzikauskasa na pakt litewsko-sowiecki i sprawę polsko-litewskich stosunków.- /Elta./	"	3.
4. Wywiad z posłem litewskim w Parwzu p. Klimasem w sprawie paktu litewsko-sowieckiego.-	"	4.
5. Szeżewiczus o wynikach swej podróży do Moskwy.-	"	4.
6. Premier Szeżewiczus o pakcie litewsko-sowieckim.-	"	6.
7. "Lietuva" o znaczeniu paktu gwarancyjnego litewsko-sowieckiego.-	"	6.
8. "Memeler Dampfboot" o traktacie gwarancyjnym sowiecko-litewskim.-	"	6.
9. Prasa niemiecka o litewsko-niemieckim traktacie gwarancyjnym.-	"	8.
10. Głosy prasy litewskiej o pakcie litewsko-sowieckim./Litauische Rundschau, Rytas, Lietuvos Zinios/.-	"	9.
11. Głosy prasy sowieckiej.-/"Wiecznija Moskwa, Gudok, Krasnaja Zvezda/.-	"	14.
12. Prasa bałtycka o układzie sowiecko-litewskim.-/Briwa Zeme/.-	"	15.
13. Głosy prasy niemieckiej i angielskiej na Łotwie o przejeździe p. Szeżewiczusa przez Rygę.-	"	16.
14. Stanowisko Łotwy w sprawie paktu litewsko-sowieckiego według "Memeler Dampfboot".-	"	17.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

15. Z posiedzeń drugiej sesji Sejmu.-		
Posiedzenie Sejmu z dn. 24/IX. 1926 r.-	III,	1.
Posiedzenie Sejmu z dn. 1/X. 1926 r.	"	2.
Posiedzenie Sejmu z dn. 5/X. 1926 r.	"	4.

IV-V. ŻYCIE POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.

16. Szczegóły krwawego pogromu polskiej procesji jubileuszowej w Kownie./Dz. Kow./	IV-V,	1.
17. List pasterski Arcybiskupa Skwireckiego w sprawie zajść w kościele św. Trójcy.	"	3.
18. Urzędowy komunikat Elty o zajściach w kościele św. Trójcy.-	"	4.
19. Prasa kowieńska o zajściach w kościele św. Trójcy.-/Lietuva, Lietuvos Zinios, Rytas, Dzień Kowieński, Idische Stimme/	"	5.
20. Interpelacja Polskiej Frakcji Sejmowej w sprawie zajść w kościele św. Trójcy.	"	10.

X. KRONIKA. a/Zagraniczna.-

	Dział,	Str.-
21.	Ulmanis o układzie sowiecko-litewskim.-	X. 1.
22.	Prasa litewska o izolacji Litwy.-	" 1.
23.	Wyjaśnienia poselstwa litewskiego w pa- ryskim "Temps".-	" 1.
24.	Zawezwanie przedstawiciela Estonii w Lit- wie do Talinu.-	" 1.
25.	Wyjazd litewskiej delegacji handlowej do Z.S.S.R.	" 1.
26.	Nota delegacji litewskiej w Lidze Naro- dów w sprawie terminu "granica polsko- litewska".-	" 1.
27.	Projekt traktatu nawigacyjno-handlowego z Finlandją.-	" 2.
28.	W kołach dyplomatycznych.-	" 2.
29.	Pobyt w Kownie przewodniczącego Ligi dla zreformowania kalendarza.-	" 2.
30.	Ewentualny pobyt Rabindranata Tagore w Kownie.-	" 2.

b/ Kronika gospodarcza.-

31.	Budżet państwowy na rok 1927 w Radzie Mini- strów.-	" 2.
-----	--	------

c/ Kronika wewnętrzna.-

32.	Z posiedzeń Gabinetu Ministrów.-	" 2.
33.	Zwycie samorządowe we wrześniu.-	" 2.
34.	Nowy projekt ustawy o samorządach.-	" 2.
35.	Deficyt w budżetach samorządowych.-	" 2.
36.	W sprawie reformy akademii rolniczej.-	" 2.
37.	Sprawa o złodziejstwo byłego konsula litewskiego.-	" 3.
38.	Nowy Dyrektor Departamentu Porządkowa- nia Ziemi.-	" 3.
39.	Nominacja nowych członków Najwyższego Trybuna- łu.-	" 3.
40.	Przesunięcia na stanowiskach w policji.-	" 3.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

T e k s t u k ł a d u s o w i e c k o - l i t e w s k i e -
r o . . -

Centralny Komitet Wykonawczy Związku Sowieckich Socjalistycznych Republik z jednej strony i prezydent Litewskiej Republiki z drugiej strony w przekonaniu, że interesy narodów Związku Sowieckich Socjalistycznych Republik oraz Litwy wymagają stałej współpracy opartej na zaufaniu, jak również w celu współdziałania w miarę sił swoich podtrzymaniu ogólnego pokoju postanowili zawrzeć układ dla rozwoju przyjaznych stosunków istniejących pomiędzy nimi i w tym celu wyznaczili jako swoich pełnomocników:

Centralny Komitet Wykonawczy Z. S. S. R. Jerzego Cziczeryna, członka C. I. K. Związku S. S. R. narodowego komisarza spraw zagranicznych i Sergjusza Aleksandrowskiego, upoważnionego przedstawiciela Z. S. S. R. w Litwie. -

Oraz prezydent Republiki Litewskiej Michała Słezewicza prezydenta-ministra sprawiedliwości i pełniącego obowiązki ministra spraw zagranicznych Republiki Litewskiej i Jerzego Bałtruszajtisa nadzwyczajnego posła i ministra pełnomocnego Republiki Litewskiej, którzy spotkali się w Moskwie i po sprawdzeniu pełnomocnictw powzięli postanowienia następujące:

Art. 1.

Traktat pokojowy pomiędzy Rosją a Litwą, zawarty w Moskwie 12 lipca 1920 r., wszystkie postanowienia którego zachowują pełnię swej mocy i nienaruszalności, pozostaje podstawą stosunków pomiędzy Związkiem Sowieckich Socjalistycznych Republik a Republiką Litewską. -

Art. 2.

Związek Socjalistycznych Sowieckich Republik i Republika Litewska zobowiązują się wzajemnie we wszystkich okolicznościach szanować zwierzchnictwo /suwerenność/, całość terytorjalną i niepodległość każdej ze stron. -

Art. 3.

Każda z obu umawiających się stron zobowiązuje się powstrzymać się od jakichkolwiek działań napastniczych przeciwko innej stronie. -

W wypadku, w którym jedna ze stron umawiających się pomimo swego pokojowego zachowania stanie się przedmiotem napadów ze strony jednego lub kilku państw trzecich, druga umawiająca się strona zobowiązuje się nie okazywać pomocy temu jednemu lub kilku państwom trzecim w ich walce przeciwko napadniętej umawiającej się stronie. -

Art. 4.

W wypadku, gdy pomiędzy państwami trzecimi zostanie zawarta umowa, skierowana przeciwko innej ze stron umawiających się, albo jeśli w związku z konfliktem o charakterze opisanym w artykule trzecim część 2, lub wtenczas, gdy żadna ze stron umawiających się nie będzie zawikłana w starciach orężnych, powstanie pomiędzy trzecimi państwami koalicja w celu poddania jednej z umawiających się stron bojkotowi ekonomicznemu lub finansowemu, druga umawiająca się strona do takiej umowy lub takiej koalicji nie ~~ma~~ przystąpi. -

Art. 5.

Wrazie powstania konfliktu pomiędzy stronami, umawiające się strony zgodzają się wyznaczyć komisję konsyljacyjną na wypadek, gdyby w drodze dyplomatycznej konfliktu rozwiązać się nie udało. -

Skład wyżej wspomnianych komisji i ich zakres pełnomocnictw i postępowanie proceduralne będą określone na podsta-

wie osobnej umowy.-

§ 6.

Traktat niniejszy winien być ratyfikowany nie później, niż w przeciągu sześciu tygodni od dnia jego podpisania. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych odbędzie się w Kownie. Traktat będzie sporządzany w języku litewskim i rosyjskim. Przewidywane interpretacji oba teksty będą uważane za autentyczne.-

§ 7.

Traktat niniejszy nabiera mocy od chwili wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i jest ważny w ciągu pięciu lat z wyjątkiem artykułów 1 i 2, termin działania których nie zostaje ograniczony.-

Działanie tego traktatu za każdym razem będzie automatycznie przedłużane na jeden rok, jeżeli jedna z kontrahujących stron, przynajmniej na sześć miesięcy przed upływem terminu działania traktatu nie zadeklaruje chęci rozpoczęcia układow w sprawie określenia dalszej formy utrzymywania stosunków między kontrahującymi stronami.-

Stwierdzając powyższe pełnomocnicy własnoręcznie podpisali traktat niniejszy i potwierdzili swymi pieczęciami.-

Orginal został sporządzony i podpisany w dwóch egzemplarzach w mieście Moskwie dnia dwudziestego ósmego września, tysiąc dziewięćset dwudziestego szóstego roku.-

/-/ J. Cziczerin.- /-/ Sergiusz Aleksandrowskij.
-/ / Michał Słezewiczus. /-/ Jerzy Bałtruszajtis.-

T e k s t n o t p . p . C z i c z e r i n a i S ł e z e -
w i c z u s a . -

Przy podpisaniu traktatu gwarancyjnego między ZSSR i Litwą komisarz spraw zagranicznych ZSSR p. Cziczerin i prezes ministrów i p.o. ministra spraw zagranicznych Republiki Litewskiej p. M. Słezewiczus wymienili między sobą notę treści następującej:

N o t a C z i c z e r i n a . -

Panie Ministrze,

W związku z podpisanym dzisiaj traktatem między Związkiem Sowieckich Socjalistycznych Republik i Republika Litewską mam zakomunikować Panu co następuje:

Kierując się stałą chęcią widzenia narodu litewskiego jak i inne narody, niepodległym, co Rząd związkowy niejednokrotnie oświadczał w swoich wystąpieniach, a także zgodnie z notą rządu sowieckiego z dn. 5/IV, 23 r. do Rządu polskiego i sympatją, którą losy narodu litewskiego budzą w opinii publicznej mas pracujących związku sowieckiego, Rząd sowiecki oświadcza, iż fakt naruszania granicy litewskiej, który nastąpił wbrew woli narodu litewskiego, nie zachwiał jego stosunku do suwerenności terytorjalnie określonej art. 2 i uwagami do traktatu pokojowego Litwy z Rosją z dnia 12 lipca 1920 r.-

Racz przynajmniej Panie Ministrze wyraz mego wysokiego szacunku,

/-/ Georgij Cziczerin.-

N o t a S ł e z e w i c z u s a . -

Panie Komisarzy Ludowy, W związku z dzisiejszym podpisaniem traktatu między Litwą i Związkiem Socjalistycznych Sowieckich Republik mam zaszczyt stwierdzić co następuje:

nie osobitne ustanovi.

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

Priloha k zákonu č. 123/1998 Z.z. obsahuje zoznam ...

1. Oba rządy rozważyły kwestje zasadnicze, związane z faktem należenia Litwy do Ligi Narodów. Tu Rząd Litewski w trakcie rokowań w sprawie zawarcia traktatu i w czasie jego podpisania, żywił przekonanie, że oznaczona w artykule 4 traktatu zasada niebrania udziału w porozumieniach, zwróconych przeciw jednemu z przyjmujących układ krajowi, nie może stać na przeszkodzie zobowiązaniom, jakie na się powzięła Litwa na mocy paktu Ligi Narodów.

2. Rząd Litewski jest przekonany, że fakt należenia do Ligi Narodów, nie może być przeszkodą w rozwoju przyjaznych stosunków Litwy ze Związkiem Sowieckich Socialistycznych Republik.

3. Jednocześnie Rząd Litewski jest tego zdania, iż ze względu na geograficzne położenie Litwy, zobowiązania wynikające dla Litwy z faktu należenia jej do Ligi Narodów, powołanej według swej podstawowej idei do pokojowego i sprawiedliwego regulowania przeciwności między narodowych, nie mogą stać na przeszkodzie ku dążeniu narodu litewskiego do zachowania neutralności, która najbardziej odpowiada jej żywotnym interesom.

/-/ M. Słeszewiczus.
Prezes Ministrów, Minister Sprawiedliwości
i p.o. Ministra Spraw Zagranicznych.

Pogląd p. Sidzikauskasa na pakt litewsko-sowiecki i sprawę polsko-litewskich stosunków.

"Elta" dn. 1/X ogłasza wywiad swój z posłem litewskim w Berlinie i kandydatem na ministra spraw zagranicznych, który w dniu tym przyjeżdżał do Kowna.

Poselstwo oświadczył między innymi, że układ ten wzmacnia przyjazne stosunki litewsko-sowieckie. Jednocześnie z zawarciem układu czynione są kroki w celu unormowania nieuregulowanych dotychczas spraw. Rosja Sowiecka przyrzeka np: zwrócić wkłady do kas oszczędności, które podczas wojny zostały wywiezione z Litwy do Rosji. Przyrzeka również zwrot cennych zabytków kulturalnych, jak np: archiwów, bibliotek i t.d. wywiezionych podczas wojny do Leningradu, Moskwy i innych miast. Za przedmiotów, których rząd sowiecki nie będzie mógł zwrócić wypłacone zostanie odszkodowanie. Będzie również uregulowana sprawa eksploatacji 100.000 ha lasu, przwznanego Litwie przez traktat pokojowy.

Poseł podkreślił, że układ nie jest zwrócony ani przeciwko jednemu państwu, ani przeciwko grupie państw, ani wreszcie w żadnym razie przeciwko Lidze Narodów. Rząd litewski w najbliższej przyszłości wręczy Lidze Narodów notę, w której ponownie podkreśli swe stanowisko - spełniania w dalszym ciągu ciężących na nim, jako na członku Ligi Narodów, zobowiązań.

Wkrótce po podpisaniu układu gwarancyjnego, zostanie podpisany również litewsko-sowiecki układ handlowy. Treść układu ma być podobna do sowiecko-niemieckiej umowy handlowej. Dalej poseł wyjaśnił, że podług posiadanych przezeń informacji Litwa z Estonją również podpiszą przedko traktat gwarancyjny z ZSSR.

W sprawie wileńskiej poseł oświadczył, iż jest rzeczą niemożliwą i niedopuszczalną, by dwaj członkowie Ligi Narodów - pozostawali ~~w stanie~~ w stanie Litwa i Polska - pozostawali ze sobą w stanie wojny. Konflikt ten należy czempredziej zlikwidować.

Zawarty obecnie traktat litewsko-sowiecki i układy, zawarcie których przewidywane jest w najbliższej przyszłości, mogą stać się fundamentem Locarna Europy Wschodniej. To też należy znaleźć środki i sposoby rozwiązania kwestji wileńskiej. Jeden sposób był i jest obecnie - pośrednictwo Ligi Narodów. Rada Ligi Narodów dzięki przyjętym w ostatnich czasach uchwałom nabrała tak wielkiego autorytetu, że może ona rozstrzygnąć spór litewsko-polski.

"Rytas" w związku z przeważaniem do Kowna p. Sidzikauskasa podaje:

O przeważaniu przeważania p. Sidzikauskasa mówią, iż jest ona głębsza różnica zdań pomiędzy nim, jako kandydatem na Ministra Spraw Zagranicznych i obecnym rządem w sprawie działalności p. Slezewicza w Moskwie.-

"Elta" w sprawie tej ogłasza następujące dementi:

W sprawie wiadomości podanej przez "Rytas" 2 października, w której się mówi, iż jakoby pomiędzy p. Sidzikauskasem jako kandydatem na Ministra Spraw Zagranicznych i obecnym rządem panuje głębsza różnica zdań co do działalności p. Slezewicza w Moskwie - Elta upoważniona jest podać do wiadomości, iż twierdzenie to jest całkiem bezpodstawne.-

W wywiad z posłem litewskim w Paryżu p. Klimasem w sprawie paktu litewsko-sowieckiego.-

"Poslednije Nowosti" podają wywiad z posłem litewskim w Paryżu p. Klimasem, który oświadczył co następuje:

P. Klimas usiłował zbagatelizować znaczenie traktatu litewsko-sowieckiego, oświadczając, iż traktat ten nie wychodzi poza granice umowy litewsko-sowieckiej z roku 1920. Od czasu tej umowy zaszły wypadki, które wprowadziły pewien zamęt w sytuacji międzynarodowej Litwy. Polska np. przez zastępcę swego w komisji Hymansa oświadczyła, iż Rosja podpisując traktat ryski przekreśliła litewsko-sowiecką umowę z 12 lipca 1920 roku. Jest to nielogiczne, Rosja na mocy traktatu ryskiego oddała Polsce część swych ziem leżących między granicą litewską a linią idącą na wschód koło Mińska.-

Spór o Wilno pozostał między Polską a Litwą i Rosja nie wtrącała się w te stosunki. Wkrótce potem konferencja Ambasadatorów rozstrzygnęła spór ten na rzecz Polski - Litwa rozstrzygnięcia tego nie uznała, a Liga Narodów pozostawiła tę sprawę otwartą w ten sposób traktat litewsko-sowiecki nie stoi bynajmniej w konflikcie z Ligą Narodów.-

Pomimo traktatu stosunki polsko-litewskie pozostają bez zmiany. Litwa powtórzyła w traktacie jedynie to co twierdziła nieustannie w ciągu lat pięciu. Polska nie powinna niepokoić się z powodu tego traktatu więcej niż dotychczas.-

Polityka litewska jest ożywiona najbardziej pokojowymi zamiarami, a dowodem tego jest traktat z Rosją, który podpisaliśmy w pokojowych zamiarach. W najbliższym czasie należy oczekiwać podobnych umów między Rosją a Litwą, Estonją i Finlandją.-

P. Slezewiczus o wynikach swej podróży do Moskwy.-

Powracając 2 października rannym pociągiem wraz z innymi członkami delegacji z Moskwy, Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych p. M. Slezewiczus, udzielił współpracownikowi "Elty" następującego wywiadu:

Jak Pan, Panie Prezesie ocenia podpisanie dnia 28 września układu ze Związkiem Sowieckim?

Zawarcie tego układu jest jednym z najdonioślejszych wypadków w życiu politycznym naszego państwa. Jest to bowiem

W sprawie... do Komisji...

W sprawie...

O sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

W sprawie... w sprawie...

poważny krok w rozwoju stosunków Litwy z jej największym sąsiadem. Nie może to nie posiadać wielkiego znaczenia dla wzmocnienia międzynarodowego położenia Litwy. Zgodnie z układem Litwa i ZSSR przysięgają szanować wzajemnie ich suwerenność i niekalkulowaną terytorjalną oraz nie wspierać stron trzeciej, która napadnie na jedną z układających się, wszystkie zaś mogące wyniknąć pomiędzy nimi konflikty rozstrzygać w przewidziany sposób pokojowy. Te zasady układu zapewniają możliwość dalszego rozwoju stosunków w kierunku przyjaźni i wzajemnej przychylności. Układ posiada znaczenie nie tylko dla bezpośrednich stosunków litewsko-sowieckich. Jest on również pierwszym objawem pracy nad wzmocnieniem na nowych podstawach pokoju w Europie Wschodniej przez co przyczynia się do zapanowania w Europie i powszechnego pokoju.

Jakie znaczenie ma układ dla wzmocnienia pozycji Litwy w sprawie wileńskiej?

Przez układ ten Rosja Sowiecka raz jeszcze potwierdza wszystkie, a więc i terytorjalne zasady litewsko-sowieckiego traktatu pokojowego z r. 1920. W ten sposób dotychczasowe tłumaczenie polskie, jakoby przez traktat ryski, zawarty pomiędzy ZSSR i Polską zostały zmienione zasady terytorjalne traktatu moskiewskiego nie mogą już obecnie mieć żadnej podstawy, gdyż rząd ZSSR 28 września, potwierdzając w pierwszym artykule układy terytorjalne zasady traktatu z r. 1920 ponownie przyznał Wilno Litwie. Ponadto ZSSR oświadczył jeszcze w osobnej nocie specjalnie w sprawie wileńskiej, iż gwałt Żeligowskiego i złamanie układu suwalskiego w żaden sposób nie zmieniły stanowiska ZSSR co do przynależności terytorjum wileńskiego do Litwy. W ten sposób rząd ZSSR oświadczył, iż nie uznaje ani gwałtu Żeligowskiego, ani uchwały Rady Ambasadorów.

Czy układ nie jest w sprzeczności z punktem art. 16 paktu Ligi Narodów, jak to twierdzą niektóre organy prasy?

Art. 16 paktu Ligi Narodów jest stosowany do państwa, które nie będąc sprowokowane, wykaże dążności agresywne względem innego. Zgodnie z układem z 28 września, jeżeli która z układających się stron, Litwa czy ZSSR napadnie na jakie bądź trzecie państwo, układ nie nakłada na zawierające go strony żadnych zobowiązań. To też niema podstaw do mówienia o sprzeczności z art. 16 paktu Ligi Narodów. Ponadto rząd litewski podpisując układ, wręczył rządowi ZSSR notę, w której wyraźnie zaznacza, iż podpisany układ nie może przeszkadzać Litwie w wykonywaniu wypływających z paktu Ligi Narodów zobowiązań. Rząd ZSSR przyjął do wiadomości to oświadczenie rządu litewskiego.

W jakim stanie znajduje się sprawa układu gospodarczego ze Związkiem Sowieckim?

Za stosunkami politycznymi postępują zawsze gospodarcze. Toteż w stosunkach litewsko-sowieckich najważniejszym zadaniem w chwili obecnej jest zawarcie układu gospodarczego. W Moskwie został omówiony i wręczony przez nas projekt układu handlowego. W sprawie zasad tego projektu nie zaznaczyły się większe różnice zdań pomiędzy nami i Rosjanami. Jesteśmy również bliscy do porozumienia się w bardzo dla nas ważnej sprawie tranzytowej.

Jak może wpłynąć zawarcie układu ze Związkiem Sowieckim na stosunki Litwy z państwami bałtyckimi?

Układ nie zmienia naszych stosunków z państwami bałtyckimi. Przeciwnie i inne państwa bałtyckie prowadzą separatystyczne układy z ZSSR w sprawie zawarcia takich samych układów. Rząd litewski w przyszłości będzie dążył, jak to czynił dotychczas, do rozwoju bliższych stosunków z temi państwami.

Jak wyjaśnić zarzuty prasy łotewskiej, że delegacja przejeżdżając przez Rygę nie złożyła wizyty członkom rządu łotewskiego?

Ludowy komisarz spraw ZSSR p. Cziczierin przybył do Kowna z wizytą pierwszą łotewską zaś minister spraw zagranicznych złożył wizytę później. To też uważałem za obowiązek również najpierw złożyć wizytę p. Cziczierinowi. Łotewskiemu ministrowi spraw zagranicznych rewizyta będzie złożona, jak to było przewidziane oddzielnie.

rozważany krok w kierunku zjednoczenia Litwy z jej najbliższymi sąsiadami. Nie może to być jednak wieloletnie przedsięwzięcie, które wymaga nie tylko woli politycznej, ale i materialnej. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone.

Jakie są warunki, które muszą być spełnione, aby zjednoczenie było możliwe? Przede wszystkim konieczne jest osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone.

W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone.

W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone.

W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone. W tym celu konieczne jest przede wszystkim osiągnięcie porozumienia między państwami, które mają być zjednoczone.

Premjer Slezewiczus o pakcie litewsko-sowieckim. -

"Rytas" N.221 z 1/X.r.b. Depesza Eltv:

Premier litewski Slezewiczus w wywiadzie z przedstawicielami prasy sowieckiej w Moskwie oświadczył co następuje: Podpisany dnia 28/IX.r.b. pakt litewsko-sowiecki wzmocni przyjazne stosunki pomiędzy obu krajami. Przyczyni się on także do utrwalenia pokoju w Europie i dodatnio odbije się na międzynarodowej sytuacji Litwy. Rozpoczęte rokowania o traktat handlowy litewsko-sowiecki zostaną wkrótce jak się należy spodziewać, pomyślnie zakończone. Zacieśnienie polityczno-handlowych stosunków litewsko-sowieckich pozwoli również na zbliżenie kulturalne obu krajów. -

Zapytany o stosunki Litwy z pozostałymi państwami nadbałtyckimi oświadczył p. Slezewiczus, że stosunki te są sąsiedzkie i dobre. -

"Lietuva" o znaczeniu paktu gwarancyjnego litewsko-sowieckiego. -

"Lietuva" N.219 z 29/X.r.b. Artykuł p.t.: "W przededniu podpisania paktu gwarancyjnego z ZSRR". Streszczenie:

W związku z agresywnymi planami Piłsudskiego stosunki litewsko-sowieckie były w ostatnich czasach przedmiotem wielkiego zainteresowania się Europy. Wzrosło ono zwłaszcza w ciągu ostatnich kilku dni na wiadomość o wyjeździe p. Slezewiczusa do Moskwy. W prasie zagranicznej pojawiły się najrozmaitsze komentarze. Jedne z pism zadłoniły się komunikatem Elty, inne znów, bardziej polonofilskie, przebakiwać zaczęły o jakichś ukrytych celach podróży premiera litewskiego do Moskwy. Rozeszła się nawet wiadomość, że p. Slezewiczus pod pozorem rewizytowania Cziczierina jedzie do Moskwy w celu zawarcia konwencji polityczno-militarnej.

Wywiad przedstawicieli prasy litewskiej z przejeżdżającym przez Rygę premierem litewskim powinien rozwiązać nareszcie te wszystkie niedorzeczne domysły. -

Całkiem słuszną czyni prasa niemiecka uwagę, że spójny i jednolity litewsko-sowiecki pakt gwarancyjny jest jedynie dalszą konsekwencją idei poruszonych w Locarno i pierwszym poważnym krokiem do urzeczywistnienia tych idei w Europie Wschodniej. Jedynie w ten sposób należy krok rządu litewskiego oceniać.

Litwa nie żywi żadnych agresywnych planów. W kwestji wileńskiej pragnie Litwa jedynie odzyskać to, co się jej prawnie należy. Litwa dąży do utrwalenia w Europie Wschodniej pokoju. Jedynie państwom, pragnącym uprawiać nad Bałtykiem swą imperjaliścyczną politykę zbliżenie polsko-sowieckie jest nie na rękę. Zrozumiałem też jest zaniepokojenie w Warszawie z powodu wyjazdu p. Slezewiczusa do Moskwy. Dyplomaci polscy naocznie się przekonują, że Litwa definitywnie porzuciła politykę izolacji i że nowy, obrany przez rząd litewski kierunek, całkowicie odpowiada trzeźwo pojętym interesom Litwy. Należy oczekiwać, że nowy ten kierunek polityki litewskiej nie pozostanie bez wpływu na dalsze zbliżenie państw nadbałtyckich. Z chwilą wzrostu wpływów litewskich w Europie Wschodniej, w intrygi polskie, wznowione nad Bałtykiem jedynie rozłam stracą decydujące znaczenie. Jednocześnie usunie się najważniejszą przeszkodę do zbliżenia państw nadbałtyckich. -

"Lietuva" N.220 z 30/IX, r.b. Artykuł p.t. "Po podpisaniu paktu gwarancyjnego z ZSSR". - Streszczenie. -

Z chwilą dojścia do władzy rządu p. Slezewiczusa, litewska polityka zagraniczna poruszona została z nowego punktu. Wynika to zarówno z zainteresowania, jakie zagranica sprawom

Litwy okazuje, jak też z konkretnych sukcesów litewskiej polityki zagranicznej.

Do sukcesów tych zaliczyć w pierwszym rządzie należy pakt gwarancyjny litewsko-sowiecki, podpisany 28/IX, r. b. Nowy to krok do zbliżenia litewsko-sowieckiego.

Dotychczas podstawą stosunków Litwy z ZSSR był traktat pokojowy podpisany przez obie strony dnia 12/VII, 1920 r. w Moskwie. Na mocy owego traktatu uznała Rosja niepodległość Litwy i zrzekła się wszelkich pretensyj do ziem wchodzących w skład Republiki Litewskiej.

Od chwili owej zaszły różne doniosłe zmiany. Przedewszystkiem Polska, pogwałciwszy ugodę suwalską, zagabiła Wilno wraz z 1/3 wschodniego terytorium litewskiego. Następnie zawarła z Rosją, według którego o przynależności spornych terytorjów miało pomiędzy Litwą a Polską decydować zobowiązanie tych państw. Wreszcie decydują z 15/III, 1923 r. konferencja Ambasadorów przyznała całe zagrabione przez Polskę terytorium litewskie Polsce.

Tak więc, na stan wytworzony przez litewsko-sowiecki traktat pokojowy z 1920 r. wpływa dziś cały szereg faktów, bezpośrednio czy pośrednio odbijających się na najżywotniejszym daniach narodu litewskiego, jakim jest odzyskanie Wilna. Już polsko-sowiecki traktat ryski, pozwalający kwestjonować przyznane i uprzednio Litwie przez Sowiety terytorja, osłabił nieco dyspozycje litewsko-sowieckiego traktatu pokojowego, dotyczącego Wileńszczyzny. Szereg zaś zmian, jakie zaszły w konstytucji Sowieta również wpłynął na to, aby rząd sowiecki ponownie wypowiedział się w żywotnej dla Litwy sprawie wileńskiej. Stąd wynika potrzeba nowego traktatu politycznego litewsko-sowieckiego.

Stwierdzenie w podpisanym dnia 28 września r. b. pakcie gwarancyjnym litewsko-sowieckim praw litewskich do Wileńszczyzny jest niewątpliwie najistotniejszym artykułem aktu. Nie posiadając bezpośredniej granicy z Sowietai, Litwa nie jest bodaj narażona na agresję sowiecką. Pomimo to podkreślenie pokojowego stanowiska obu kontrahentów nie może nie mieć dodatniego wpływu na dalsze zbliżenie litewsko-sowieckie.

Na mocy nowego traktatu Republika Litewska staje na historycznej drodze przyjaźni litewsko-rosyjskiej. Serdeczne przyjęcie, jakiego doznał w Moskwie premier litewski p. Słeszewicz świadczy, że litewska polityka zagraniczna kroczy według słusznej wytycznej.

Wzmocnienie stosunków politycznych doprowadzi do wzmocnienia stosunków ekonomicznych. Traktat handlowy będzie najbliższym tego wkładnikiem. Koncesje leśne, zwrot depozytów i zabytków kulturalnych przyczyni się znacznie do wzrostu sympatii względem ZSSR na Litwie.

Przedewszystkiem atoli pakt sowiecko-litewski odbije się na stosunkach polsko-litewskich. Przewidywać można, że w Warszawie od 28 września r. b. znacznie bardziej poważnie zapatrują się na kaszę, jakiej Piłsudski wspólnie z Zeligowskim w roku 1920 "nawarzyli". Dopóki Litwa była dotychczas izolowana od całego świata, dopóty można było pod jej adresem przemawiać o różnych planach rozbiorów. Obecnie liczyć się należy z narodem litewskim więcej. Należy sądzić, że Warszawa to zrozumie. Dzięki temu pakt litewsko-sowiecki będzie miał wielkie znaczenie dla pokoju powszechnego, zagrożonego w ostatnich czasach przez agresywny plan Piłsudskiego.

"Memeler Dampfboot" o traktacie gwarancyjnym sowiecko-litewskim.

"Memeler Dampfboot" N. 229 z 30/IX, r. b.

Traktat sowiecko-litewski nie zawiera nic niespodziewanego. Niepodobna jednak zapoznawać, że traktat ten może mieć wielką doniosłość na ukształtowanie stosunków nad Bałtykiem, skoro nowy ten traktat potwierdza pramocność układu z litewsko-sowieckiego z 1920 r. w takim razie Litwę traktuje się w granicach ustalonych w układzie z 1920 r.

Pozatem ZSSR stwierdza, że nie uznaje aneksji Wilna przez Polskę i uważa Wilno w dalszym ciągu za składową część państwa litewskiego. Traktat skierowany jest więc przedewszystkiem przeciwko Polsce, która jak wiadomo, po złamaniu podpisanego przez siebie traktatu pokojowego z Litwą obsadziła Wilno polką załogą. Stan ten trwa dotychczas. Usiłowania likwidacji sprawy wileńskiej w sposób pokojowy pozostały, jak wiadomo, bezowocne, tak, że dziś jeszcze pomiędzy Litwą a Polską trwa stan wojenny. Wprawdzie stworzono linie demarkacyjną szerokości 4-ch kilometrów, gdzie niema komunikacji i tylko kontrabanda kwitnie. Jednakże na linii demarkacyjnej ciągle mają miejsce drobne utarczki polsko-litewskie. Właśnie ostatnio wystosował rząd litewski do wszystkich rządów europejskich memorjał, w którym zwraca uwagę na koncentrację oddziałów polskich w Wileńszczyźnie. Jednakże o ile nawet podane w memorjale litewskim fakty są prawdziwe, to nie należy się liczyć z niebezpieczeństwem wojny. Wszystkie zainteresowane w tym państwa zbyt wieleby ryzykowały. Zarówno Moskwa, jak też Warszawa zdają sobie doskonale sprawę, że wojna nie ograniczyłaby się do terenu Wileńszczyzny. Pożar ogarnąłby całą Europę Wschodnią. Nie leży to w interesie mocarstw. Warszawa wie zapewne, że wrazie agresji polskiej na Litwę nie doznałaby od żadnego z państw europejskich pomocy. W tych okolicznościach przeto podpisanie z ZSSR traktatu gwarancyjnego jest dla Litwy prawdziwym sukcesem.

Dyplomacja sowiecka osiągnęła przez podpisanie wzmiankowanego traktatu sukces o tyle, że udało się jej odciągnąć Litwę od frontu państw nadbałtyckich. W związku z tem Litwa mocno się swoim nadbałtyckim sąsiadom naraziła. Z drugiej znów strony stworzona została możliwość doprowadzenia Litwy i Polski do tem szybszego porozumienia. Wysiłki w tym kierunku ujawniały się już tu i owdzie. Zauważyć przeto należy, że na porozumieniu polsko-litewskim bardzo zależy Anglii, która posiada w Wileńszczyźnie nie duże koncesje leśne, a nie może z nich korzystać, wobec zatajowanego wskutek konfliktu polsko-litewskiego spławu drzewa Niemnem.

P r a s a n i e m i e c k a o l i t e w s k o - s o w i e c k i m t r a k t a c i e g w a r a n c y j n e m . -

"Koelnische Ztg" z 30/IX.r.b.

Litwa zawarła z Rosją pakt gwarancyjny jako członek Ligi Narodów nie upewniwszy się jednak przedtem, czy Liga Narodów zajmie względem paktu tego takie same stanowisko, co względem paktu niemiecko-sowieckiego. Wobec tego Litwa z jednej strony zobowiązana jest do ponoszenia wszelkich konsekwencji, płynących z art. 16 statutu Ligi Narodów, z drugiej zaś oświadcza Rosji, że nie weźmie udziału w jakichkolwiek, skierowanych przeciwko Rosji działaniach. Powstaje więc sprzeczność, której nie tuszuje proste zastrzeżenie rząd litewskiego, że nie chce zrzucać z siebie zaciągniętych względem Ligi Narodów zobowiązań. Litwa dzięki traktatowi z Rosją znalazła się między młotem a kowadłem. Sytuacja taka jest dla państwa niebezpieczna. Przez wyraźne wskazanie na Wilno stała się Litwa poprostu awangardą rosyjską przeciwko Polsce. Zdaje się to leżeć w zamiarach sowieckich. Inaczej bowiem traktat nie poruszałby sprawy wileńskiej. Traktat sowiecko-litewski jest niebezpieczny. Dyplomacja europejska winna pilnie baczyć, aby nie stał się on zagwią wojny. Wprawdzie sytuacja Sowietów jest tego rodzaju, że za wszelką cenę będą one wojny unikały. Gra byłaby dla Sowietów zbyt ryzykowną. O ile bowiem nawet militarne przygotowanie Rosji jest dostateczne, to stan gospodarczy kraju w żadnym razie na prowadzenie wojny nie pozwala.

Obowiązkiem przeto dyplomacji, także niemieckiej, jest zapobiedz jakimkolwiek przykrzym konsekwencjom traktatu sowiecko-litewskiego.

Wojna światowa 1914-1918. W tym roku, 1917, w Europie doszło do wielu wydarzeń, które miały wielki wpływ na przebieg wojny. W październiku 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Włocławka i Łowicza. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W listopadzie 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Łodzi. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W grudniu 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Katowic. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy.

Wojna światowa 1914-1918. W tym roku, 1917, w Europie doszło do wielu wydarzeń, które miały wielki wpływ na przebieg wojny. W październiku 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Włocławka i Łowicza. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W listopadzie 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Łodzi. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W grudniu 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Katowic. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy.

Prasa niemiecka - 1917 r.

"Kölnische Zeitung" 1917 r.

Wojna światowa 1914-1918. W tym roku, 1917, w Europie doszło do wielu wydarzeń, które miały wielki wpływ na przebieg wojny. W październiku 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Włocławka i Łowicza. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W listopadzie 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Łodzi. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W grudniu 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Katowic. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy.

Wojna światowa 1914-1918. W tym roku, 1917, w Europie doszło do wielu wydarzeń, które miały wielki wpływ na przebieg wojny. W październiku 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Włocławka i Łowicza. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W listopadzie 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Łodzi. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy. W grudniu 1917 roku, w wyniku ofensywy niemieckiej, doszło do zajęcia przez Niemców Katowic. W tym samym czasie, w Rosji, w wyniku rewolucji październikowej, doszło do zmiany władzy.

"Litauische Rundschau" o pakcie litewsko-sowieckim. -

"Litauische Rundschau" N. 222 z 2/X, r. b. Artvkuł p. t.: "Pakt w imię pokoju". Streszczenie. -

Pakt litewsko-sowiecki głosi między innymi, że zawarty został wyłącznie w celach pokojowych. Niema podstawy twierdzeniu temu nie ufać. Ani Sowiety, ani Litwa nie mają najmniejszego wyrachowania maskować, a tembardziej żywić jakieś wojownicze tendencje. Litwa jest notabene wysoce zainteresowana w swej gospodarczej konsolidacji - przynajmniej wwrównania strat, płynących z utraty Wileńszczyzny. -

Według wiadomości z Warszawy pakt litewsko-sowiecki wywarł w politycznych sferach polskich wrażenie piorunujące. Nic też dziwnego. Każdy rząd polski wzmiankę paktu o Wilnie uważałby za agresywne wtrącenie się w polskie stosunki wewnętrzne. - Sytuacja rządu kowieńskiego wobec podobnego stanowiska do latwych nie należy. Nad trudnością tą nie powinienby rząd kowieński przechodzić do porządku dziennego. Naodwrot, Wyrazne jej podkreślenie zdaje się być najlepszym środkiem ochronnym przeciwko insynuacjom polskim. Stanowisko rządu kowieńskiego nie da się obronić użyciem banalnego zwrotu: "rząd litewski ma na celu konsolidację sytuacji politycznej, a przez to utrwalenie pokoju". -

Rząd litewski ma również niewątpliwie na celu poważne wszczęcie w europejskich sferach dyplomatycznych dyskusyj na temat problemu wileńskiego. W kwestji wileńskiej decydującym dla rządu litewskiego momentem, jest moment moralny, narodowy. Jedynie i wyłącznie z tego punktu widzenia rząd litewski kwestję wileńską ujmuje. Warszawa zechce pakt sowiecko-litewski przedstawić w świetle środka agresji antypolskiej. W związku z tem więc przed rządem litewskim zarzysowuje się zadanie, polegające na wykazaniu przed forum europejskiem, że pakt litewsko-sowiecki jest w rzeczywistości niczem innym, jak tylko krokiem na drodze przywrócenia stanu rzeczy, jaki istniał przed okupacją Wileńszczyzny przez Polskę. Rząd litewski winien więc wykazać f a k t y o z n ą agresją Polską, nie zaś r z e k o m ą agresję litewsko-sowiecką. -

Warszawa ma podobno wystosować ostrą notę do rządu sowieckiego. Moskwa do wymiany ostrych not z Warszawą przywykła. Najbardziej prawdopodobnie wystąpi Polska przeciwko Litwie, przedstawiając Lidze Narodów niebezpieczne rzekomo punkty paktu sowiecko-litewskiego. Tem samym jednak polityka warszawska sama wysunie problem wileński, jako temat debat. Rządowi litewskiemu wystarczy wówczas zwrócić uwagę Ligi Narodów na to, że oskarża go państwo, które samo pogwałciło ugodę suwalską. -

W ten sposób Polska przedstawi się Lidze Narodów we właściwym świetle wroga idei pacyfikacyjnych, występującego dotychczas jako anioł pokoju. -

"Lit. Rundschau" N. 225 z 6/X, r. b.

Podpisanie paktu gwarancyjnego litewsko-sowieckiego ze zdziwieniem powitane zostało przez większą część prasy europejskiej. Prasa polska i część prasy wschodnio europejskiej dały nawet wyraz pewnego rodzaju oburzeniu i nazwały pakt litewsko-sowiecki "niebezpiecznym" kamieniem obrazy dla prasy polskiej była w pakcie tym klauzula o Wilnie. - Przy bliższem wszelako zapoznaniu się z tekstem paktu, dochodzi się do wniosku, że pakt nie tylko nie jest niebezpieczny, lecz odwrotnie przyczynić się może do temszybszej pacyfikacji Europy Wschodniej. Pakt litewsko-sowiecki uważać należy za dalszą konsekwencję paktu niemiecko-sowieckiego z 24/IV, r. b. Ten ostatni stanowi kamień węgielny wschodniego Locarna. - Tekst paktu sowiecko-litewskiego opiera się na tych samych założeniach co pakt sowiecko-niemiecki z kwietnia r. b.

"Litauische Rundschau" o pakcie gwarancyjnym litewsko-sowieckim. -

"Litauische Rundschau" N. 221 z 1/X.r.b. Artykuł p.t. "Litwa"

Streszczenie:

Przy wydawaniu sądu ~~pr~~ o litewsko-sowieckim pakcie gwarancyjnym powoływać się narazie z konieczności wypada na komunikaty prasy niemieckiej i angielskiej, ponieważ dotychczasowe oficjalne komunikaty Elty niedostatecznie wyjaśniają, zwłaszcza moment dotyczący najważniejszej sprawy wileńskiej. Komunikaty prasy zachodnio-europejskiej podkreślają przede wszystkim wręczenie przez Sowiety noty, w której pojęcie "Litwa" identyfikowane jest z pojęciem Litwy w granicach ustalonych przez litewsko-sowiecki traktat pokojowy z 1920 r., a więc z uznaniem Wileńszczyzny za terytorium litewskie. -

Dość sceptycznie zapatrywać się należy na opinie prasy zachodniej, jakoby kwestja wileńska istotnie w pakcie litewsko-sowieckim grała najważniejszą rolę. Trudno bowiem pojąć, jaki interes miałyby Sowiety w podkreślaniu tego punktu. Dyplomacja sowiecka pod kierownictwem Cziczeryna występuje naogół jako czynnik jednolity, gdzie decyzyje przypadkowe i chwilowe rzadko odegrują rolę. Podobnie rzecz się ma w danym wypadku. Chodziłoby jedynie o stwierdzenie czym w oczach dyplomatów sowieckich sukces polityki sowieckiej nad Bałtykiem polegający na odciągnięciu Litwy od wspólnego bloku państw nadbałtyckich równoważy szkodę, jaka dla Sowieców płynie z beznadziejnego ostrzeżenia się stosunków z Polską. Czy w Moskwie panuje pogląd że wobec stanowiska Piłsudskiego, nic więcej w stosunkach polsko-sowieckich nie da się naprawić? Gdyby jednak pogląd taki w

Moskwie istotnie zapanował, to wciąż jeszcze pozostawałaby nie wyjaśnioną kwestja dlaczego w takim razie Sowiety obrały, jako punkt ataku dyplomatycznego, kąt litewsko-łotewsko-polski, będący najslabszym punktem w antypolskim francie Sowieców. Wszelkie pokojowe zapewnienia prasy oficjalnej jak "Prawda" lub "Литовская Лиетува" nie osłabiają faktu, że agresywne stanowisko Piłsudskiego, dzięki paktowi w powyższym duchu znajdującemu w Europie Zachodniej tem większą aprobatę. Nie podobna również oprzeć się wrażeniu, że pakt taki mógłby Piłsudskiemu nastręczyć pożądaną dlań okazję naprawienia popełnionego przez siebie przez skierowanie ~~ata~~ pierwszego ataku na Kijów, błędu strategicznego. Polityczny więc i strategiczny interes Sowieców wymagałby w stosunku do Litwy jedynie zasady "quieta non movere" w czem dotychczas polityka sowiecka zgodzała się z polityką niemiecką. Na innym natomiast punkcie pomiędzy Niemcami a Sowiecami zachodzi w stosunku do Litwy rozbieżność. Podczas, gdy mianowicie ze strony niemieckiej porozumienie polsko-litewskie przynajmniej gospodarcze uważa się coraz bardziej za logiczną konsekwencję istniejącego stanu rzeczy ze strony sowieckiej wciąż z tego powodu ujawnia się wielka nerwowość. Nie należy przytem zapominać, że Sowiety w osobie obecnego posła p. Aleksandrowskiego delegowały na Litwę nadzwyczajnego i energicznego dyplomate ~~kedz...~~ pod względem osobistym i politycznym krańcowo różniącego się od swego poprzednika. Uważać należy za niezwykle symptomatyczny fakt towarzyszenia p. Aleksandrowskiego premierowi Slezewiczusowi w podróży przez Rygę do Moskwy. W Rydze przebywa przecież oprócz p. Ulmanisa także p. Łukaszewicz. Nigdy nie mogło być wątpliwości co do tego, że każdy rząd litewski padłby w objęcia Moskwy wzamian za wstawienie przez tę ostatnią "klauzuli o Wilnie". Ciekawą jest rzeczą, co rząd sowiecki w danym wypadku wzamian za ewentualne wstawienie tej klauzuli od Litwy otrzyma. -

Motwy sowieckie zawarcia paktu gwarancyjnego z Litwą dałyby się w każdym razie łatwiej wyświecić. Natomiast po stronie litewskiej panuje jeszcze pod tym względem zupełna ciemność. Jaka okoliczność mogła litewskie ministerstwo spraw zagranicznych pobudzić do wystąpienia z dotychczasowego stanu rezerwy i do wypuszczenia z rąk swego głównego ataku-ciemności nad

Wydawnictwo "Książka i Wiedza" Warszawa, 1953 r.
L. 1, s. 1-2

Przy wydawaniu...
Wydawnictwo "Książka i Wiedza" Warszawa, 1953 r.
L. 1, s. 1-2

polityką zagraniczną Litwy? Przyczyną polityki wewnętrznej? -
Potrzeba prestiżu? Nieposkromiona tęsknota za Wilnem? A przy
tem ten gwałtowny pośpiech, czyż pakt musiał być akurat teraz
podpisany?

Pakt litewsko-sowiecki jest niebezpieczny - o ile
zawiera klauzulę o Wilnie.-

"Rytas" o pakcie gwarancyjnym li-
tewsko-sowieckim.-

"Rytas" N. 221 z 1/X, r. v. Artykuł p. t.: "Pakt gwarancyjny".

Streszczenie:

Tekst paktu gwarancyjnego litewsko-sowieckiego nie
został jeszcze oficjalnie opublikowany. Wszelako w głównych zarz-
wach da się znaczenie jego ocenić. Historia paktu tego jest do-
ść długa. Rokowania z ZSSR w tej sprawie rozpoczął jeszcze b.
rząd, przedkładając Sowietaom projekt paktu. W związku z krokiem
b. rządu litewskiego wszczął się w prasie zagranicznej
alarm i pewne zaniepokojenie. Wkrótce potem jednak świat się
przekonał, że Litwa prowadząc z Sowietaami rokowania dba jedy-
nie o własne interesy i nikomu w drogę nie zamierza wchodzić.
Prasa zagraniczna uspokoiła się. B. rząd nie zdołał rokowań
z ZSSR doprowadzić do końca. Główną przyczyną podobno był nie-
korzystny dla Litwy kontrprojekt sowiecki, który odrzucał
wszystkie, związane z paktem gwarancyjnym żądania Litwy.-

Rząd obecny potrafił z Sowietaami dojść do porozumie-
nia i to, jak słychać, na warunkach, na które b. rząd nie zgodził

Po za kwestją gwarancji powinno Litwie chodzić prze-
de wszystkim o wyjaśnienie stosunków litewsko-sowieckich odnoś-
nie do Wilna, Klaipedy i pewnych spraw natury ekonomicznej. Trak-
tat pokojowy z 1920 r. przyznał Litwie ze strony Sowietaów odpo-
wiednie granice terytorjalne. Następnie w zawartym z Polską trak-
tacie ryskim Sowiety pozostawiają konflikt litewsko-polski do
rozstrzygnięcia przez wzajemne porozumienie stron zainteresowa-
nych. Podobne stanowisko sowieckie tłumaczy Polska jako odmowę
Sowietaów uznania artykułu traktatu sowiecko-litewskiego z 1920
r. odnośnie do granic Litwy. W sprawie Klaipedyzkiej złożyły Sowie-
ty w swoim czasie Litwie i Entencie odnośne noty protestu. Cały
szereg artykułów statutu pokojowego wielce dla Litwy żywotnych
pod względem ekonomicznym i finansowym nie zostało dotychczas
wprowadzonych w życie. To też przy zawieraniu nowego traktatu
z Sowietaami należało i te kwestje rozstrzygnąć.-

Odpowiedź sowiecka na wszystkie te kwestje była odmow-
ną. Propozycja sowiecka podpisania paktu gwarancyjnego bez jedno-
czesnego rozstrzygnięcia kwestyj ekonomicznych, wydawała się
dla b. rządu ze względu na smutną praktykę nie do przyjęcia.
Na ile wiadomo podpisany obecnie pakt gwarancyjny żadnej ze
wzmiankowanych powyżej doniosłych dla Litwy kwestyj nie roz-
strzygnął. Nie należy bowiem uważać nie posiadających formalne-
go znaczenia obietnic sowieckich, których zresztą Sowiety i b.
rządowi nie szczędziły, za rozstrzygnięcie omawianych kwestyj.
Innymi słowy, ani kwestja wileńska, ani też klaipedyzka w tym
stopniu, w którym dotyczą one stosunku i poglądów sowieckich na
tę sprawę nie zostały rozstrzygnięte. Nota, wrecona przez Sowie-
ty rządowi litewskiemu przy podpisywaniu paktu gwarancyjnego
powtarzająca postanowienie litewsko-sowieckiego traktatu po-
kojowego z 1920 r. odnośnie granic, kwestji nie przesądza, gdyż
nie może zastąpić formalnego o międzynarodowym znaczeniu trak-
tatu pokojowego polsko-sowieckiego, który wnioskował sporo niewyraź-
nego elementu w stosunki litewsko-sowieckie, jeżeli chodzi o
ustalone traktatem litewsko-sowieckim z 1920 r. granice Litwy..
W sprawie Klaipedy również nic nie osiągnięto.

Są noty protestu ze strony sowieckiej. Jednakże rząd sowiecki, skrepowany traktatem z Niemcami nie wypowiedział się co do przy należności Krajpedy. Rząd litewski sądził, że otrzyma w tej sprawie notę sowiecką. Nota jednak podobnie jak w sprawie wileńskiej kwestji nie przesądzi. Kwestje ekonomiczne rozstrzygnie się przez podpisanie traktatu gwarancyjnego, lecz rzecz prosta, po podpisaniu paktu gwarancyjnego - o to tylko Sowietaom chodziło, niewiadomo na czują korzyść "rozstrzygnięcie" wypadnie. Po wypuszczeniu atutów z ręki mała jest nadzieja na wygraną. Stąd prosty wniosek: dla Litwy pakt taki nie jest korzystny.

Natomiast Sowiety przez podpisanie omawianego paktu z Litwą odniosły duży sukces moralny. Nic też dziwnego, iż rząd sowiecki nie szczędził na powitanie p. Slezewiczusą, ani salw ań matnich, ani uczt, suto szmapanem zakrapianych, ani "serdecznych" przemówień.

Litwy jednak mało z paktu odniesie korzyści. Anglja w odwecie za wtrącanie się kominternu w jej wewnętrzne sprawy stanęła do stanowczej z Sowietai walki. Polska wrazie potrzeby odda Anglji usługę. Francja, zwłaszcza obecnie przy rządzie Poincarego zbvtnich sympatyi Sowietaom nie okazuje. Dzięki paktowi gwarancyjnemu Litwa wchodzi jakgdyby w orbitę polityki sowiecko-niemieckiej i tem samem wzbudza ku sobie nieprzychylnosc tych, którzy są dziś silni i nieprzychylnie usposobieni względem Sowietaow. Małej i słabej Litwie niebezpiecznym jest stawać po stronie któregoś z mocarstw, gdyż na wypadek wojny mocarstw, może stać się jej ofiarą.

Pakt gwarancyjny nic konkretnego Litwie nie przyniósł. Obietnice trudno uważać za rzecz konkretną. Jak niepewną jest rzeczą polegać na gołosłownych obietnicach, wykaże przykład następujący. Prasa i oficjalne sfery sowieckie niejednokrotnie "dla uspokojenia Litwy" zaznaczały że ZSSR nie może być objętym na okupację Litwy i że gdyby Polska okupację taką zarządziła, to ZSSR poczyniłby odpowiednie wnioski.

Obecnie, gdy między Litwą a Sowietai nastąpiło już całkowite porozumienie do do paktu gwarancyjnego, jeden z odpowiedzialnych dyplomatow sowieckich otwarcie się wyraził, że gdyby Polska okupowała Litwę, to ZSSR w ciągu 24 godzin okupowałaby Rygę i Tallin, jako gwarancję przeciwko burżuazyjnej Europie - i tu dyplomata sowiecki chciał pochlebić Litwie) - dla poparcia Litwy. Zgodzić się można całkowicie z tem że Z. S. S. R. może to uczynić, lecz polityczną naiwnością byłoby przypuszczać, iż uczyni to dla ratowania Litwy nie mówiąc nawet o tem, że tym sposobem dokonałaby się jedynie okupacja Litwy i Estonji i nastąpiłby podział wpływów nad Bałtykiem pomiędzy Polską a Sowietai, bynajmniej zaś nie wyzwolenie Litwy z pod okupacji polskiej.

Oświadczenie oficjalne dyplomaty sowieckiego najlepszym jest dowodem niebezpieczeństwa opierania się na obietnicach i "wnioskach". Nigdy nie wiadomo bowiem na czyją korzyść wnioski te wypadną.

Należy przeto uważać, że ~~zawarty~~ zawarty pakt gwarancyjny litewsko-sowiecki jest narazie korzystny dla Sowietaow, lecz nic nie przynosi Litwie.

Pakt, obręczy izolacji nie rozerwał i niepotrzebnie jedynie nastrocza sposobność do posadzania Litwy.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować polską historię i kulturę, które zostały przez Niemców przedstawiane jako barbarzyńskie i przetrzymywane w ciemnościach.

"Rytas" N. 225 z 6/X.r.b. Artykuł p.t. "Pakt gwarancyjny"

Streszczenie.-

Opublikowany świeżo tekst litewsko-sowieckiego paktu gwarancyjnego oraz odnośnych not, którym wymiana przy podpisaniu paktu miała miejsce w całej rozciągłości ujawnia niekorzystność paktu dla Litwy.-

Przedewszystkiem wielkiem skrępowaniem dla rządu litewskiego jest pięcioletni okres na jaki pakt zawarto, bez uwzględnienia możliwych zmian politycznych.-

Artykuł 5 paktu nie ma zastosowania praktycznego.- Artykuł ten głosi, że w razie konfliktu, nie dającego się zlikwidować drogą dyplomatyczną, oba państwa wybiorą Komisję Pojednawczą, której zadaniem będzie skłonić obie strony do zgody. Bardziej odpowiednie byłoby wyznaczenie komisji Arbitrażowej, której wyroki miałyby moc obowiązującą. Przeciwnie Sowiety dotychczas jeszcze nie wypełniły swych zobowiązań, wynikających z traktatu pokojowego z 1920 r. z tej jedynie racji, że nie stworzono żadnej instancji, któraby do wypełnienia tych zobowiązań Sowiety praktycznie zmusiła. Rząd litewski zdał się we wszystkim na dobrą wolę Sowieców.-

Artykuł 3 i 4 paktu, traktujące o agresji litewskiej, również nie posiadają praktycznego znaczenia. Agresja w stosunku do Rosji jest sprzeczna z neutralnym, przyrodzonym charakterem polityki litewskiej, a zresztą zagrażałoby niezawisłości samej Litwy. Paragrafy 3 i 4 paktu nie leżą w interesie Litwy, §§ 6 i 7 paktu mają techniczne jedynie znaczenie, gdyż traktują o czasokresie paktu, §§ 1 i 2 głoszą, iż podstawą stosunków litewsko-sowieckich jest traktat pokojowy z 1920 r. i że oba państwa szanować będą integralność swych terytorjów. Poleganie na traktacie pokojowym z 1920 r. jest wielkim ze strony litewskiej błędem. W 1920 r. Rosja oddała Litwie Wilno nie z racji podpisanego przez się traktatu z Litwą, a tylko i wyłącznie pod naciskiem okoliczności. Sowiety zresztą nie ukrywały się przed rządem litewskim z opinią, że o przynależności Wilna decyduje jedynie układ sił militarnych. Niepodobna więc na przyszłość także liczyć na to, aby Rosja oglądała się na traktat z r. 1920. To też ani § 1 ani też 2 nie są gwarancją nietykalności terytorjów litewskich. Z drugiej strony traktat pokojowy z 1920 r. był i nadal pozostanie świszkiem papieru. Litwa nie otrzymała dotychczas ani lasów, ani Metryki Litewskiej, ani depozytów pieniężnych.-

Pakt gwarancyjny z ZSSR żadnej przeto korzyści Litwie nie przynosi. Zyskały na nim jedynie Sowiety. Zwłaszcza moralnie. Dzięki paktowi bowiem przerwały Sowiety obręcz izolacji moralnej, jaką starała się je otoczyć Anglja.-

Nota wwtosowana przez Cziczierina w związku z podpisaniem paktu, również nic Litwie nie przynosi. Potwierdza jedynie przez szyderstwo, sympatje sowieckie względem Litwy i podkreśla niezmiennie stanowisko. Czyje? Domyślać się należy, że narodu litewskiego. W takim razie jednak powiedzenie Cziczierina jest pustym frazesem, gdyż Litwini bez łaski Cziczierina wiedzą o swem niezmiennem stanowisku. Bez noty również wiadomą jest rzeczą, iż brutalny akt państwa trzeciego nie unicestwił traktatu litewsko-sowieckiego z r. 1920. Ani nota ta więc, ani § 1 paktu na zmianę sytuacji wytworzonej przez podpisanie traktatu ryskiego na który Polacy nie bez słuszności się powołują.-

Skoro się jeszcze przypomni o nocie protestu, jaką Sowiety w swoim czasie wwtosowały na w sprawie przynależności Klaipedy, to jasną okaże się rzecz, iż pakt gwarancyjny z ZSSR jest dla Litwy niekorzystny. Nie rozstrzygnął on, ani sprawy wileńskiej, ani Klaipedyckiej. Nie przyczynił się też do realizacji traktatu z r. 1920. Sejm winien w sprawie paktu stanowczo się wypowiedzieć i pakt odrzucić, chociażby kosztem dymisji rządu.-

"Lietuvos Žinios" o pakcie sowiecko-litewskim. -

"Lietuvos Žinios" N. 226 z 2/IX.r.b. Artykuł p.t.: "Zbliżenie litewsko-sowieckie", Streszczenie. -

Za najdonioślejszy dla Litwy artykuł świeżo przez Litwę a ZSSR podpisanego paktu, uważać niewątpliwie należy ustęp traktujący o ponownym przyznaniu przez Sowiecy praw litewskich do Wilna. Dzięki paktowi gwarancyjnemu Sowiecami zdobywa przeto Litwa wyraźnego praw litewskich do Wilna stronnika. I to stronnika nie tylko o moralnym lecz też o prawnym znaczeniu. -

Rząd sowiecki staje wyraźnie po stronie litewskiej w najważniejszej dla narodu litewskiego sprawie. Tem samym zaskarbia sobie rząd sowiecki na Litwie głębokie sympatje i nowe fundamenty pod koncepcję zbliżenia litewsko-sowieckiego kładzie. Fundamenty tem mocniejsze, że od chwili zawarcia w 1920 r. traktatu pokojowego żaden rankor, żadna animozja świetlanej atmosfery przyjaźni pomiędzy obu narodami nie zamąciły. -

Mile również świadomość litewską łechce fakt, że układ litewsko-sowiecki stanął akurat w chwili, gdy agresja techniczne plany Pilsudskiego w Europie Wschodniej zagrażają. Sądzić przeto należy, iż kat ten niechybnie zmusi imperjalistów do poskromienia swych awanturnicznych zapędów i eo modo wspólnej sprawie pokoju wielce się przysłuży. -

Głosy prasy sowieckiej. -

Obok największych dzienników ZSSR również i inne pisma omawiały szeroko przybycie delegacji litewskiej do Moskwy, zamieszczając ilustracje i pełne sympatje dla Litwy artykuły:

"Wieczerniaja Moskwa" zamieszcza obszerną biografję p. M. Slezewiczusa i pisze:

Narody Związku Sowieckiego, które przyznały Litwie prawo swobodnego samookreślenia, z jak największym zainteresowaniem sledzą za ekonomicznym i politycznym rozwojem młodej republiki litewskiej. Pokojowa polityka ZSSR nie może spotkać się z parciem ze strony rządu litewskiego, który nie wątpi w dobrą wolę Związku Sowieckiego. Osobiste przybycie głowy rządu litewskiego jest jedynym więcej dowodem sympatji głębokiej i przyjaźni, jakie są podstawą stosunków ZSSR z narodem litewskim. W obecnej chwili to faktyczne stwierdzenie ze strony sąsiadów pokojowej polityki Związku Sowieckiego, jakim jest przyjazd premiera litewskiego do Moskwy, ma szczególną wagę. Traktat gwarancyjny, według pisma otwiera możliwości tak politycznej, jak gospodarczej współpracy pomiędzy Litwą i ZSSR. Oba państwa posiadają wiele wspólnych interesów. Stosunki ekonomiczne Litwy są zbliżone do stosunków ekonomicznych Związku Sowieckiego, a współpraca gospodarcza z Litwą jest równie możliwa i pożądana, jak i polityczna. Traktat gwarancyjny to tylko porządek. Pomiędzy Związkiem Sowieckim i Litwą prowadzone są rokowania o zawarcie układu handlowego, który wzmożni handel ZSSR z Litwą. -

"Gudok" zaznacza, że:

Niezależna polityka, jaką p. Slezewiczus, nie zważając na wszystkie trudności i przeszkody stwarzane obecnie przez obiektywne warunki, prowadzi w swoim kraju, odpowiada interesom zarówno Litwy, jak ZSSR. Oba kraje, chociaż nie stykają się granicami, jednakże dość silnie związane są interesami gospodarczymi i dalszy rozwój tych interesów posłuży bez wątpienia do większego jeszcze ich zbliżenia. - Pismo oświadcza, iż przybycie p. Slezewiczusa do Moskwy wzmożni ostatecznie te przyjaźne stosunki, jakie panują obecnie pomiędzy republiką litewską i ZSSR. -

1925 r. - 1. stycznia - 1. stycznia - 1. stycznia

1925 r. - 1. stycznia - 1. stycznia - 1. stycznia

1925 r. - 1. stycznia - 1. stycznia - 1. stycznia

1925 r. - 1. stycznia - 1. stycznia - 1. stycznia

1925 r. - 1. stycznia - 1. stycznia - 1. stycznia

"Krasnaja Zwiezda" uważa ten wypadek za nadzwyczajny w stosunkach litewsko-sowieckich, i pisze:

Wizyta p. Slezewicza różni się zasadniczo od zwykłych wizyt, a to dlatego, że jest owocem niezależnej i suwerennej polityki obu równouprawnionych państw względem siebie oraz posiada cechy pokojowości i przyjaźni. Litwa obrała drogę uczciwej i niezależnej polityki względem swego sąsiada wschodniego i dla tego nie może nie być przyjaciółką ZSSR. Zasadnicza podstawa pokojowej polityki Sowietów i niezależna polityka Litwy zapewniają dalszą przyjaźń pomiędzy obu krajami na korzyść zamieszkujących je narodów i pokoju w Europie Wschodniej.-

Prasa bałtycka o układzie sowiecko-litewskim.-

Prasa estońska w zawarciu układu dopatruje się "awanturności politycznej" Litwy. Prasa łotewska z wielkim zainteresowaniem śledzi za przebiegiem sprawy układu litewsko-sowieckiego. Obszerniej wypowiedziały się prawnicy: "Briwa Zeme" i "Latwijas Sargs" które wątpią, czy Litwa będzie współpracowała dalej z państwami bałtyckimi i widzą w układzie niebezpieczeństwo dla Litwy. "Socialdemokratas" ocenia ten czyn Litwy przyjaźni. Część prasy nie wypowiedziała się zupełnie w tej sprawie.-

Organ łotewskiego związku włościańskiego "Briwa Zeme" ocenia pakt sowiecko-litewski w sposób następujący:

Dyplomatyczne zakusy sowieckie doznawały dotychczas na każdym kroku porażki. O Rapallo więcej się mówi, traktat z Turcją sparaliżowany został przez Mossul, plany w odniesieniu do Chin się rozwiły, strajk angielski zawiódł, na Dalekim Wschodzie wzrasta na znaczeniu dyktatura mandżurska, Niemcy weszły do Ligi Narodów, Polska wraz z Małą Ententą wznowiły przymierze z Francją, Rumunia związała się sojuszem z Włochami. Jednym słowem sytuacja w Europie została skonsolidowana, niepokoje w Afryce i Syrii mają się ku końcowi. I w takiej chwili zawiera Litwa pakt z Sowiecami. Prasa sowiecka tryumfuje: solidarność państw nadbałtyckich przysła, Litwa po wieczne czasy pokłócona z Polską, kontrola litewskiej polityki zagranicznej staje się faktem dokonanym, swoboda działania Litwy w Lidze Narodów ograniczona.

Tak jest istotnie Sowieci dzięki paktowi gwarancyjnemu z Litwą nabyły prawo wtrącania się w każdy traktat tej ostatniej z jakimkolwiek innym państwem. Litwa nie może odtąd zawrzeć nawet traktatu handlowego z państwem zaprzyjaźnionem z Polską. Nota sowiecka o prawach suwerenności Litwy do Wilna nie posiada pryncypialnego znaczenia.-

Moskwa zdobyła sobie nowego sojusznika i narzędzie. Moskwa nie daje Litwie Wilna, nie przyrzeka Kłajpedy. Litwa niechce nie wystąpi z Ligi Narodów. Jednocześnie Litwa zajęła, dzięki paktowi wrogie stanowisko względem mocarstw Ententy i odwróciła się od państw nadbałtyckich, z którymi jej współpraca ekonomiczno-polityczna tak jest niezbędna.-

Wydawnictwo Literackie, Kraków
ul. Krakowska 10, 31-111 Kraków
tel. 25 12 12 12

Praca naukowa w dziedzinie literatury
i sztuki, wydawnictwo
literackie, Kraków

Wydawnictwo Literackie, Kraków
ul. Krakowska 10, 31-111 Kraków
tel. 25 12 12 12

Głosy prasy niemieckiej i angielskiej na łotwie o przejeździe p. Slezewiczusa przez Rygę. -

Prasa rvska w chwili przejazdu Slezewiczusa otrzymała następujący komunikat Elty z Kowna:

W nocy z dnia 27 na 28 września wyjechał premier i minister spraw zagranicznych Slezewiczus do Moskwy. Chodzi o rewizytę u komisarza spraw zagranicznych Cziczierina. Wraz z premierem jadą: dyrektor departamentu gospodarczego przy M-stwie spraw zagranicznych dr. Purvejus, radca prawny Ministerstwa spraw zagranicznych p. T-Petkewiczus i poseł sowiecki na Litwie p. Aleksandrowskij. Możliwą jest rzeczą, że premier podpisze pakt gwarancyjny z ZSSR.

Jak donosi komunikat Elty premier litewski Slezewiczus oświadczył przedstawicielom prasy łotewskiej w Rydze co następuje:

Podróż swą do Moskwy uważa przede wszystkim za rewizytę względem p. Cziczierina. Dalszym celem podróży jest narada w sprawie paktu gwarancyjnego, a może też podpisanie tego ostatniego. Nad paktem tym układano się już w Kownie i osiągnięto porozumienie w zasadniczych punktach, to też większych trudności w Moskwie się nie przewiduje. W ogólnych zarysach pakt litewsko-sowiecki opiera się na tych samych zasadach co pakt sowiecki z innymi państwami nadbałtyckimi. Wyraźna neutralność wzajemna zastrzega się przede wszystkim. Nie należy przeto uważać, aby o odrębny pakt Litwy z Sowiecami mógł utrudnić dalszą współpracę państw nadbałtyckich. Litwa przez ten pakt gwarancyjny z Sowiecami zapewniła sobie przynależność Wilna. W art. 1 paktu bowiem ZSSR uznaje Wileńszczyznę za terytorium litewskie. Poza to dla jeszcze wyraźniejszego zadokumentowania tego faktu pomiędzy rządem litewskim a sowieckim nastąpi wymiana odnośnych osobnych not. Traktat handlowy narazie podpisany nie będzie. Jeszcze bowiem komisje pracują nad jego projektem, który będzie musiał następnie przejść przez Sejm. -

"Rigasche Rundschau" o przejeździe premiera litewskiego przez Rygę umieściło następujący komunikat p. t.: "Litewski extra-tour, Slezewiczus przejeżdża potajemnie przez Rygę". -

Dnia 27/IX, r. b. przybył rannym pociągiem z Kowna do Rygi premier litewski Slezewiczus, ażeby niezwłocznie wyruszyć w dalszą podróż do Moskwy. Dowiadujemy się, że premier litewski wogóle nie powiadomił rządu łotewskiego o swym przejeździe i wolał krótki czas swego pobytu w Rydze spędzić w kołach poselstwa sowieckiego. Celem podróży jest niewątpliwie podpisanie litewsko-sowieckiej specjalnej ugody. -

Ryski korespondent "Memeler Dampfboot" donosi o przejeździe p. Slezewiczusa przez Rygę co następuje:

Wiele się mówi tu o przejeździe premiera litewskiego. Pisma rvskie zamieszczają sprzeczne komunikaty. Niektóre z nich twierdzą przeto, że łotewskie ministerstwo spraw zagranicznych nie widziało kiedy dyplomaci litewscy do Rygi przybędą i dlatego nie przygotowało im na dworcu żadnego przyjęcia. Brzmi to niewiarogodnie, gdyż przejazd przez Kurlandję nie mógł przecież być utrzymany w tajemnicy. Wreszcie zapewniają pisma łotewskie, że premier litewski przebywał w Rydze zaledwie 40 minut, poczem wraz z towarzyszami udał się w dalszą do Moskwy podróż. -

Wobec powyższych okoliczności...
Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...
Przedmiotem komunikatu jest...

W dniu 27 września 1918 r. w Warszawie...
Przedmiotem komunikatu jest...
Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...

Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...
Przedmiotem komunikatu jest...
Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...

Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...
Przedmiotem komunikatu jest...
Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...

Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...
Przedmiotem komunikatu jest...
Prasa rzymska w chwili przeobrażenia...

Angielska "United Press" nazajutrz po przejeździe przez Rygę Slezewiczusa, wyciąga co do przypuszczalnej treści traktatu sowiecko-litewskiego wnioski następujące:

Zawarcie paktu gwarancyjnego pomiędzy Litwą a ZSSR jest jakgdyby faktem dokonany. Rząd litewski przypisuje wielką wagę do tego, aby pakt nie zawierał nic, co by sprzecznym było z zobowiązaniami Litwy względem Ligi Narodów. Kwestja kłajpedzka nie będzie w pakcie wogóle poruszana, gdyż ZSSR chce wstrzymać się od wszelkiego kroku, któryby mógł być uważany za wrogi w stosunku do Niemiec. Należy oczekiwać, że opublikowanie paktu sowiecko-litewskiego doprowadzi do kryzysu pomiędzy Polską a Sowiecami. Dobrze poinformowane sfery dopatrują się w pakcie sowiecko-litewskim dowodu, że Moskwa definitywnie spaliła mosty między sobą a Piłsudskim. Dalej widzi się w pakcie sowiecko-litewskim dowód, że do porozumienia francusko-sowieckiego dalsza jest droga niż kiedykolwiek przedtem i że stanowisko polski francuskiego w Moskwie p. Herbetta a musi być uważane za zachwiane.-

Stanowisko Litwy w sprawie paktu litewsko-sowieckiego według "Memeler Dampfboot".-

"Memeler Dampfboot" N. 235 z 7/X. r. b. Artykuł p. t. "Litwa a ugoda litewsko-sowiecka". Streszczenie.-

Zawarty ostatnio pomiędzy Litwą a ZSSR pakt gwarancyjny wielce sprawę zrealizowania idei związku nadbałtyckiego komplikuje. Idea ta oddawna już w mózgach polityków nadbałtyckich kiełkuje. Pakt sowiecko-litewski był dla stronników jej piorunem z jasnego nieba. Zwłaszcza w Rydze. Sądzić zresztą należy, że Tallin i Helsingfors również przyjęły wiadomość o pakcie z bardzo mieszanymi uczuciami.-

Stanowisko Litwy, jak również Estonji i Finlandji do kwestji wschodniego paktu gwarancyjnego, zależy rzecz prosta, od stanowiska w tej sprawie Litwy, dla której decydującym momentem jest narazie problem wileński. Pakt litewsko-sowiecki wpłynął znacznie na ukształtowanie się pozostałych państw nadbałtyckich względem Rosji i Polski. W Litwie Estonji i Finlandji przeważa obecnie opinia uregulowania stosunków z Sowiecami, aczkolwiek nie za wszelką cenę.-

Nad Bałtykiem panuje przekonanie, że problem paktu gwarancyjnego uzależniony jest od pomyslnego rozwiązania kwestji sądu rozjemczego. Wogóle państwa nadbałtyckie nie chcą regulować tych spraw, bez poprzedniego porozumienia się wzajemnego.-

Na Litwie oczekiwano rewizyty p. Slezewiczusa w sierpniu r. b. Rewizyta jednak miejsca nie miała. Litwa z bieżącością przyjęła tłumaczenie się litewskie, że Cziczewin gościł w Kownie przed Ulmanisem.-

Amerykański "United Press" nastąpił do przedłożenia przez niego listy
zawieszki, w której on do wyrażenia swoich poglądów na temat
literatury światowej nastąpił następująco:

Wawerski pisał w przedmowie do zbioru listów z 1934 r.
test inkubacji literatury polskiej, w której przedmiotem
była literatura polska, a nie światowa, co było wielką
niefortuną, gdyż w tym czasie literatura polska była
nieobecna w literaturze światowej, a literatura światowa
nie była w literaturze polskiej. Wawerski pisał, że
literatura polska jest literaturą, która nie ma prawa
być literaturą światową, a literatura światowa jest
literaturą, która ma prawo być literaturą światową.
Wawerski pisał, że literatura polska jest literaturą,
która nie ma prawa być literaturą światową, a literatura
światowa jest literaturą, która ma prawo być literaturą
światową.

Stanowisko literatury światowej w literaturze polskiej
literatury światowej w literaturze polskiej
literatury światowej w literaturze polskiej

"Kamień Dziejowy" N. 235 z 1935 r. p. 170-171

Wzrost literatury światowej w literaturze polskiej

Wawerski pisał w przedmowie do zbioru listów z 1934 r.
test inkubacji literatury polskiej, w której przedmiotem
była literatura polska, a nie światowa, co było wielką
niefortuną, gdyż w tym czasie literatura polska była
nieobecna w literaturze światowej, a literatura światowa
nie była w literaturze polskiej. Wawerski pisał, że
literatura polska jest literaturą, która nie ma prawa
być literaturą światową, a literatura światowa jest
literaturą, która ma prawo być literaturą światową.
Wawerski pisał, że literatura polska jest literaturą,
która nie ma prawa być literaturą światową, a literatura
światowa jest literaturą, która ma prawo być literaturą
światową.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WŁWNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

Z posiedzeń drugiej sesji Sejmu. -

Posiedzenie Sejmu z dn. 24 września 1925. -

"Dzień Kowieński" N. 213. -

W piątek dn. 24 września została otwarta druga sesja Sejmu. Do Prezydium obrano ponownie: dr. J. Staugajtisa /lud/, jako Marszałka, St. Kajrysa /s.d./ jako I Wicemarszałka, J. Stepanawiczusa /ch.d./ jako II Wicemarszałka, R. Kindera /Niem/ jako I Sekretarza, i B. Zygelisa /lud/ jako II Sekretarza. -

Następnie Minister Rolnictwa p. Krikszczunad odpowiadał na zapytanie pos. Dagilis /u.s./ w sprawie nieurodzaju. -

Po ogłoszeniu zmian dokonanych przez frakcję ludowców w składzie komisji sejmowych, posiedzenie zostało zamknięte. -

Posiedzenie Sejmu z dn. 28/IX, 26 r. -

Na wstępie posiedzenia porządek dzienny zostaje uzupełniony przez zmianę etatów Ministerstwa Rolnictwa. -

Na czele porządku dziennego figurują

odpowiedzi Gabinetu Ministrów na zapytania. -

Minister spraw wewnętrznych p. Pożela odpowiada na zapytanie pos. D a g i l i s a /ch.d./, który kwestjonuje prawo szefa Wydziału Farmaceutycznego w Departamencie Zdrowia, p. Staugajtisa do posiadania prywatnej apteki. -

W odpowiedzi swej p. minister stwierdza między in. iż niema takiej ustawy, która by pracownikowi państwowemu zakazywała posiadania prywatnej własności. Niedozwolonem jest tylko zajmowanie jednocześnie dwóch posad rządowych. -

W dalszym ciągu p. Minister Pożela, zabiera głos powtórnie, udzielając na żądanie posłów: D a g i l i s a i S z y m u t i s a /ch.d./ wyjaśnień w kwestji zaciąganej przez m. Kowno pożyczki. Mówca przvtacza znane zresztą ogólnie, szczególv rokowań z "Foundation Co, i Ulen Co, zaznaczając wkońcu, iż zgodnie z ustawą o samorządach, miastu Kownu przvskuje prawo zaciągania pożyczki zagranicznej. -

Na to samo zapytanie odpowiada również minister skarbu R i m k a, oświetlając stronę finansową tej sprawy. Na zasadnicze pytanie, czy instalacje kanalizacyjne i wodociągi opłacają się p. Minister odpowiada twierdząco: według obliczeń Zarządu m. Kowna roczny dochód z nich będzie wynosił 1.037.000 litów, podczas, gdy spłaty procentów łącznie z amortyzacją sięgają sumy 1.020.000 lt. Warunki pożyczki są, naogół biorąc, możliwe do przyjęcia; należy naturalnie poczynić pewne zastrzeżenia. -

Odpowiadając na dodatkowe zapytanie interpelantów p. Minister oświadcza m. in. że kwestja gwarancji rządowej dla pożyczki zostanie wniesiona pod obrady Sejmu, oraz, że przystąpienie do sieci wodociągowo-kanilizacyjnej będzie dla mieszkańców miasta obowiązujące. -

Z kolei p. minister R y m k a odpowiada na zapytanie pos. W o l d e m a r a s a /nar./, który oskarża odnośnie urzędy o zbyt stanowcze ściąganie z rolników zaległych podatków i zbyt niskie ocenianie licytowanych w takich wypadkach przedmiotów. P. Minister odpiera zarzut, jakoby podatki ziemskie były ściągane w okresie przednówka - najcięższym dla rolników. Ustawowe terminy wpływania tych podatków: 1 maja, i 1 grudnia dalekie są od przednówka. -

W tej sprawie zabiera również głos p. Minister Pożela który oświadcza, iż policja licytując zaległych płatników podatków postępuje zgodnie z ustawą. Co do oceniania licytowanych przedmiotów, to na zasadzie istniejących praw każdy zainteresowany może kwestjonować wysokość ustalonych cen. - Funkcjonariusze władz

LI. ZAGŁOŚNIENIE W SPRAWY SPOLICZENIA

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

W sprawie ...

nie mogą być odpowiedzialni za to, że właściciele nie korzystają z przysługującym im praw. P. Minister zarzuca dawnemu rządowi, że nie ściągał należycie podatków; obecnie w chwili rzeczywistie ciężkiego położenia gospodarczego, wypada ściągać podatki zaległe od r. 1924, kiedy mieliśmy przecie dobry urodzaj. -

W trakcie przemowy p. ministra Pożęły na ławach chrz. dem. wybuchł hałas. Posłowie krikszeccy sypią epitetami pod adresem lewicy i stojącego na trybunie Ministra. Szczególnie krzykliwego pos. Radzewiczusa /d.f./ Marszałek zmuszony jest kilkakrotnie przywołać do porządku. -

W dalszym ciągu zostaje przyjęta w pierwszym czytaniu zreformowana przez pos. K w i e s k ę /lud/

zmiana etatów Ministerstwa Rolnictwa,

poczem Sejm przystępuje do obrad nad zmianą

ustawy o Kasach Chorych. -

W dyskusji ogólnej zabiera kolejno głos referent pos. E p s z t e j n /s.d./ oraz cały szereg mówców. -

Pos. M a s i l u n a s /ch.d./ uważa, iż udział państwa w stosunku przewidzianym przez omawianą ustawą w kasach chorych obciąża zbyt budżet, udział zaś pracodawców źle wpłynie na położenie instytucyj przemysłowych. - Mówca proponuje odesłać ustawę do komisji finansowo-budżetowej i gospodarczej. Pos. R a d z e w i c z u s /d.f./ wychodząc z założenia, że skoro projekt od trzech lat znajduje się w Sejmie, to nie będzie karzącym opóźnienie przyjęcia go jeszcze o dni parę, wnosi, by w celu głębszego zastanowienia się nad poprawkami rządowymi odroczyć dyskusję w tej sprawie do następnego posiedzenia. -

Po przemowie pos. G w i l d i s o w e j /ch.d./ nad wnioskiem pos. Masilunasa zostaje zarządzane głosowanie, w wyniku którego wniosek upada. -

Pos. G i ż v ń s k i /fr. polska/ polemizując z pos. Radzewiczusem, zauważa, iż niema potrzeby odraczania obrad i przyjęcia zmian tej tak pożytecznej dla pracujących mas ustawy. Po przemówieniu referenta została zarządzona przerwa. -

Po wznowieniu obrad zmiana ustawy o kasach chorych została przyjęta głosami s.d., lud, mniejszości i t.d. przy wstrzymujących się od głosowania chrz. dem. i ukin. saj. w III czytaniu.

Następnie Marszałek komunikuje o zmianach poczynionych przez frakcję Ch. D. w składzie komisji, poczem posiedzenie zostaje zamknięte. -

P o s i e d z e n i e S e j m u z dn. 1/X. 26 r.

Na wstępie posiedzenia Marszałek dr. Staugajtis uzupełnia porządek dzienny oraz komunikuje, iż pos. Krupawiczius /ch.d./ złożył podanie o udzielenie mu urlopu na przeciąg 3 miesięcy. Sejm uwzględnia prośbę pos. Krupawicziusa, poczem przyjmuje bez dyskusji w I i II czytaniu referowaną przez pos. T o l u s z y s a /lud/ zmianę ustawy

o czasowej organizacji sądów litewskich i ich działalności

głosząca, iż w razie braku członków sądu na posiedzenie sądu okręgowego są zapraszani sędziowie pokoju i sędziowie śledczy na posiedzeniu zaś Najwyższego Trybunału członkowie sądu okręgowego. -

Z kolei pod obrady wpływa

sprawozdanie Kontroli Państwa z wykonania budżetu na 1924 r. Referent pos. B i e l i n i s /s.d./ wygłasza dłuższe przemówienie, poczem zostaje otwarta ogólna dyskusja, podczas której przed przerwą wypowiada się tylko pos. K w i e s k a /lud/. -

Mówca zatrzymuje się wyłącznie nad wykonaniem budżetu Ministerstwa Sp. Rolnictwa, szczególną uwagę poświęcając funduszowi na zapomogi dla organizacyj rolniczych. Podział sum tego funduszu ustalił w swoim czasie przez wydanie specjalnych przepisów ówczesny minister rolnictwa p. Aleksa. P. Krupawiczus po objęciu ministerstwa nie uznawał za potrzebne stosować się do wydanych przez

W tym celu należy przede wszystkim...

W sprawie...

Wobec powyższego...

W sprawie...

W tym celu należy przede wszystkim...

Wobec powyższego...

W tym celu należy przede wszystkim...

Wobec powyższego...

W tym celu należy przede wszystkim...

Wobec powyższego...

W tym celu należy przede wszystkim...

Wobec powyższego...

W tym celu należy przede wszystkim...

Wobec powyższego...

W tym celu należy przede wszystkim...

poprzednika swego przepisów i sypał pieniędzmi na prawo i na lewo, wspierając hojnie organizacje "rolniczo"-polityczne swej partji. Ponieważ jednak nie skorzystał z przysługującego mu prawa zmiany wspomnianych przepisów, więc działalność jego w tym wypadku sprzeciwiała się istniejącym przepisom prawnym. Opowiadając o innych przykładach samowoli niedawnego dyktatora, pos. Kwieska przytacza m. in. fakt, iż p. Krupawiczus działał niejednokrotnie na mocy paragrafów ustawy, pozostałej z czasów rosyjskich, a dotychczasowej kompetencji cara. Oświadczenie to wywołuje na sali ogólną wesołość.

Im bliżej do przerwy, tem więcej napływa publiczności. Druga bowiem część posiedzenia ma być poświęcona rozważaniu interpelacji wniesionych przez frakcję chrz. dem. i ukininku sajungi, które budzą ogromne zaniepokojenie.

Po przerwie Marszałek podaje do wiadomości oświadczenie pos. B a c e w i c z u s a /lud./ o ustąpieniu z Sejmu, poczem następcą ostatnie, pos. A k i ł a j t i s /lud./ składa uroczyste przysiężenie.

Interpelacja chrześcijańskiej demokracji.-

Z kolei Sejm zatwierdza zmiany komisji, dokonane przez frakcję ludową, następnie zaś przystępuje do rozważania interpelacji chrześcijańskiej demokracji. Interpelacja zwrócona jest przeciwko ministrowi spraw wewnętrznych p. Pozele, któremu zarzuca: 1/ łamanie zasady własności prywatnej, jakiego się dopatrzono w przepisach p. ministra na wypadek strajku, zakazujących, jak wiadomo m. in. wywożenia towarów ze składów fabrycznych bez zezwolenia inspektora pracy; 2/ popieranie ruchu strajkowego wbrew ustawom, a pod wpływem związków zawodowych; 3/ bierność wobec szerzącego się coraz bardziej w kraju ruchu komunistycznego; 4/ prześladowanie zakonników jezuitów, polegające na nie udzielaniu zakonnikom, obywatelom nielitewskim, pozwoleń na dalsze zamieszkiwanie w Litwie; 5/ wstrzymanie wypłaty wynagrodzenia duchowieństwu pomimo, iż Sejm wypowiedział się przeciwko skreśleniu pozycji tej z budżetu; i 6/ nieprzestrzeganie zasady wolności, przykładem którego ma być tryzymanie przez kilka dni bez śledztwa w więzieniu aresztowanych b. funkcjonariuszy policji politycznej Hardfelda, Norwajczy, Siwicka sa i Zdanawiczusa.

Za nagłośnią interpelacji przemawia pos. T u r a u s k a s /ch. d./ Interpelacja, która dotyczy złamania konstytucyjnych zasad nietykalności własności prywatnej oraz wolności obywatelskiej i religijnej, winna być uznana za nagłą.

Przeciwko nagłośnią nie przemawia nikt. W głosowaniu interpelacja 22 głosami chrz. dem., ukin. saj. darbo fed., narodowców i ukin. partji, przy wstrzymaniu się pozostałych posłów zostaje uznana za nagłą.

Przemawiając za przyjęciem interpelacji pos. E n d z i u ł a j t i s /ch. d./ w ciągu całej godziny w czarnych barwach maluje obecną sytuację w kraju. Przeżywamy okres "kierieńszczyzny". W Rosji wówczas obok rządu były "soudepy". Litwa posiada prof. sojuzy /związki zawodowe/, które kierują rządem. Komuniści coraz bardziej zagarniają związki zawodowe w swoje ręce, usuwając socjal-demokratów od kierownictwa masami. Wielkimi krokami zbliżamy się do komunizmu. Polska polityczna zabawia się tymczasem w walkę z urojonym ruchem faszystowskim, a rząd zwalcza zakon jezuitów. - Przeciwko przyjęciu interpelacji nie przemawia nikt.

Zabierając głos w sprawie motywów głosowania przywódca socjaldemokratów pos. B i e l i n i s oświadcza, że frakcja jego powstrzyma się od głosowania z dwóch względów. - Po pierwsze nie chce ona stosować metod krikszczińskich, polegających na niedopuszczaniu opozycji do głosu i odrzucaniu z zasady wszelkich interpelacji, wychodzących z jej łona, po drugie zaś wobec ciągłych alarmów podnoszonych przez opozycję o grożącym rzekomo komunistycznym niebezpieczeństwie, należy dać rządowi sposobność do odmalowania rzeczywistego stanu rzeczy i zamknięcia w ten sposób "buzi" tym 30-tu panom, którzy w Sejmie po to tylko, by hamować normalną pracę prawodawczą izby.

poprzez niego sędzią przysiężnym i wyjątkowo...
władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...
władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Interpelacja...
Władze państwowe, które nie są w stanie...
zgodnie z zasadami demokracji...

Przy głosowaniu blok chrz., demokracji, narodowcy i ukin. partja odpowiadają się znowu za interpelację, mniejszości zaś, socjaldemokracji i ludowcy wstrzymują się od głosowania.-

Na ławach chrz., demokracji zadowolenie. Ktoś odzywa się że dopuszczenie do przyjęcia interpelacji, oznacza uznanie jej za uzasadnioną w odpowiedzi na co pos. P u r e n a s o w a /d.d./ robi z miejsca uwagę, że obecna większość uczyniła to dlatego, iż jest w stanie odpowiedzieć na interpelację, krikszczoniowie zaś w swoim czasie, nie mogąc odeprzeć stawianym im zarzutów, zwykli byli interpelacje opozycji odrzucać.-

Zegar sejmowy wskazuje drugą: czas zamknięcia posiedzenia. Lecz na wniosek prezydium zostaje ono przedłużone i Sejm rozpoczyna obrady nad

interpelacją ukininku sajungi.-

Interpelacja ta zwraca się również przeciwko p. ministrowi spraw wewnętrznych, zarzucając mu przekroczenie istniejących praw, przez wydanie niezgodnych z nimi przepisów na wypadek strajków.-

Nagłośność interpelacji uzasadnia pos. W a l a w i c z u s /uk.saj./, poczem zostaje ona uznana w podobny sposób, jak nagłośność interpelacji chrz., dem.-

W dyskusji nad kwestją przyjęcia interpelacji nikt nie zabiera głosu; głosowanie daje identyczne z poprzednimi wyniki.- Po przyjęciu interpelacji posiedzenie zostaje zamknięte.

P o s i e d z e n i e S e j m u z d n: 5/X, r. b.

Na wstępie posiedzenia Sekretarz odczytuje otrzymane pisma, poczem pos. F i n k e l s z t e j n /fr. žvd./, komunikuje o poprawce redakcyjnej, jaką wprowadziła Komisja prawno-redakcyjna w jednym z paragrafów przyjętej niedawno przez Sejm ustawy o Kasach Chorych.-

Dalej zostają bez dyskusji przyjęte w trzecim czytaniu referowane przez pos. K w i e s k ě /lud/ zmiany etatów M-stwa Rolnictwa.-

Sprawozdanie Kontroli Państwa o wykonanie budżetu za 1924 r

Następnie zostaje wznowiona dyskusja nad sprawozdaniem Kontroli Państwa o wykonanie budżetu za rok 1924, w której biorą udział wyłącznie posłowie krikszczoniowscy: S t e p a n a w i c z u s S z m u ł k s z t i s , G a l d i k a s o w a /ch.d./ i M i k s z y s /uk.s./ oraz po przerwie Kontroler Państwa p. M a s z o t a s i referent pos. B i e l i n i s /s.d./

Po zamknięciu dyskusji zostają zgłoszone dwie formuły przejściowe: grupy posłów frakcji ludowej, głoszącej, iż Sejm zatwierdza sprawozdanie z wyjątkiem niektórych pozycji, które zostały użyte nieprawnie, przyczem do zbadania sprawy powołuje specjalną komisję z 3 osób, do której wchodzi przedstawiciele frakcji posiadających nie mniej, niż 14 członków, i pos. Szmułksztisa i całkowitzem zatwierdzeniu sprawozdania.- W głosowaniu formuła pos. Szmułksztisa zostaje 39 głosami /lud.s.d. i mniejszości/ przeciwko 23 /chrz., dem., uk.s., darbo fed., narod./ odrzucona. Sejm przyjmuje formułę zgłoszoną przez ludowców: opowiada się za nią 40 posłów, przeciwko - 23.

W wyniku głosowania Marszałek proponuje odnośny frakcjom /lud., socj., -dem., i ch.d./ wysunąć swych kandydatów do komisji Frakcje: ludowa i socjaldemokratyczna czynią to natychmiast, na ławach zaś chrz., dem., zapanowuje konsternacja, widoczny jest brak decyzji, czy brać udział w komisji, czy też nie. Pos. Stepanowiczus /ch.d./ wnosi, aby zarządzić 5 minutową przerwę. Podczas przerwy wśród posłów chrz., dem. wzięta wymiana zdań. Decyzja - uczestniczyć w komisji. Przerwa skończona. Marszałek komunikuje, iż do komisji weszli posłowie: Dajlide /lud./, Zukauskas /s.d./ i Endziulajtis /ch.d./ Posiedzenie zakończone. Następane 8 b.m. Na porządku dziennym między innymi odpowiedzi Gabinetu Ministrów na zapytania oraz na interpelacje chrz., demokracji i ukininku sajungi.-

IV-V. ŻYCIE POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.

Szczegóły krwawego pogromu polskiej procesji jubileuszowej w Kownie. -

"Dzień Kowieński" N. 215 z 28/IX. 1926 r. -

W niedzielę dnia 26 września odbyć się miała polska procesja jubileuszowa z Kościoła Sw. Trójcy do kościołów: Sw. Piotra i Pawła /Bazyliki/, Sw. Krzysza /po-karmelickiego/, i Sw. Stanisława Kostki /Jezuickiego/. Po południu zaczęły się zbierać tłumy wiernych, pragnących wziąć udział w procesji. Ok. godz. 10 rano z ołtarzykami i chorągwiemi, śpiewając popolsku przybyła procesja z Plebaniszek, pragnąc złączyć się z procesją w Kownie. Ze wszyskich części miasta napływały tłumy, które wkrótce wypełniły cały kościół Sw. Trójcy i podwódko kościelne oraz zaległy olbrzymi plac Ratuszowy, pobliskie ulice Jaksztasa, Wileńską i inne. Zaczęto przygotowywać się do utworzenia pochodu. W głównej nawie i w innych częściach kościoła stały już grupy jakichś wyrostków po 19-20 lat, "bojówka" jak widać złożona z najską i inne. Zaczęto przygotowywać się do utworzenia pochodu, w ry głównej nawie i w innych częściach kościoła stały już grupy jakichś wyrostków po 19-20 lat, "bojówka" jak widać złożona z naj an da ta rzuciła się do nich zabraniając ruszać je i wrzeszcząc, iż do procesji polskiej nie dopuści. Na łagodne perswazje ze strony ~~Rzeczki~~ polskiej, banda uzbrojona w kije, okute w żelazo, rzuciła się na Polaków, okładając ich ze wszyskich stron pięściami i kijami z krzykiem "Won z kościoła" "Muszk" i t. d. Powstała panika. Wśród płaczu i lamentu kobiet i dzieci tłum uciekając rzucił się do drzwi. Tymczasem rozjuszeni napastnicy zamknęli w wyjście z kościoła, gdzie zaczęła się dzika rozprawa z bezbronnymi wiernymi Polakami. Polała się krew. Niektórym nieszczęśliwym ofiarom udało się wyrwać z rąk oprawców. Tych, którzy otrzymali ciężkie rany, odstawiono do pobliskich szpitalów, miejskiego i żydowskiego. Jak opowiadają w szpitalu miejskim koło placu Ratuszowego rannych narazie nie przyjmowano na opatrunek oświadczając, iż - Polaków nie przyjmujemy. Wobec tego poszkodowanych ociękających krwią, w rozdartych ubraniach przewożono do szpitala żydowskiego przy ul. Jaksztasa. -

Rozprawa w kościele do którego nikogo nie wpuszczano i nie wypuszczano, trwała w dalszym ciągu. Należy zauważyć, że gdy niektóre kobiety będące na cmentarzu usiłowały zajrzeć przez otwory, by się dowiedzieć, co się dzieje w kościele, pokłuto im czemś ostrem oczy. Gdy na ofiarach połamano kije, wydobyto jednocześnie noże, czego dowodem są rany rżnięte, otrzymane przez wiele osób. Zresztą w narzędziach masakry nie przebierano. Pewna kobieta otrzymała cios w głowę pełną butelką. Jednocześnie na podwódku kościelnym rozległy się strzały rewolwerowe, których na liczono kilkadziesiąt. Zabitych jednak nie okazało się. Być może iż strzelano dla postrachu, tak jak rzucono w kościele rakiety i żabki, by wywołać zamęt. -

W chwili rozpoczęcia awantury posłowie Frakcji Sejmowej pp. W. Budzviński i T. Giżyński natychmiast zainteresowali u władz, telefonując z pobliskiej apteki do Ministra spraw wewnętrznych, dyrektora Departamentu bezpieczeństwa publicznego, Naczelnika miasta Kowna i powiatu oraz Naczelnika policji, lecz niestety nigdzie nie można było się dodzwonić. Dopiero na powtórny telefon do Departamentu Bezpieczeństwa Publicznego odezwał się inspektor policji, który przyrzekł niezwłocznie poczynić odpowiednie kroki. Wkrótce na miejsce wypadków przybył oddział policji konnej, jednak w ilości bynajmniej nie wystarczającej. Wogóle należy zaznaczyć, że zarządzenia władz okazały się niedostateczne, zwłaszcza wobec tego, że Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Publicznego na parę dni przed procesją został o niej poinformowany i był proszony o zagwarantowanie porządku publicznego podczas pochodu oraz bezpieczeństwa osobistego jego uczestnikom. -

IV. W. KOWALSKI I TWÓRZYNI WYKONAWCY

W tym celu... Kowalski... w...

Biuletyn Kowalski, Nr. 45, VII 1938

Main body of the document containing dense, mirrored text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is largely illegible due to the mirroring effect.

Po pewnym czasie udało się wreszcie w drodze telefonicznej odnaleźć p. ministra Spraw Wewnętrznych, który ze swej strony przwrzekł poczynić odpowiednie kroki celem przyspieszenia wyświechtania sprawy.

W dalszym ciągu posłowie Polskiej Frakcji Sejmowej udali się do Arcybiskupa ks. Skwireckiego, z którym mieli dłuższą rozmowę.

Arcybiskup oświadczył posłom, iż domyśla się, kto był sprawcą całego zajścia, że stanowczo potępia tę robotę garstki nieodpowiedzialnych czynników i że w odpowiedni sposób na nią zareaguje.

Tymczasem banda napastników pozostała na placu pobojowiska panem sytuacji. W podnieconym nastroju błakali się oni, z krzykiem: "Won, Do Warszawy," przez pewien jeszcze czas po kościele i podwórku kościelnym, wymachując kijami, steroryzowawszy pozostałych tam jeszcze ludzi - z których jedni z przerażeniem klękali na stopniach ołtarza sponiewieranej świątyni, inni znów w strachu ukryli się za kratami w zakrystji i t.d. Charakterystycznym jest między innymi, iż niektórzy ze "zwycięsców" wykrzykiwali, żądając z autorytetem, by "osoby postronne" rozeszły się. - Dopiero, gdy jeden z obecnych, nie należących skądinąd jak widać do uprzywilejowanej bandy, zauważył: "A któż to są osoby postronne? Czy pan nie jesteś tu taki sam postronny, jak i każdy inny?" "bohater" nieco się zmieszał, miarkując, że wypowiedział się zbyt szczerze. W końcu wygłoszono pod adresem Polaków prowokacyjne przemówienie zakończone odśpiewaniem litewskiego hymnu narodowego.

Zdenerwowanie obecnych świadków zajścia spotęgowało obojętne i bezczynne zachowanie się funkcjonariuszy policji, którzy w liczbie śmiesznie małej najspokojnie stali na ulicy oraz na placu przed kościołem, nie podejmując żadnej energicznej akcji wobec rozbestwionej szajki, operującej w kościele. W końcu wreszcie, gdy przybył oddział policji konnej, akcja stróżów bezpieczeństwa publicznego ograniczyła się do bezskutecznego rozpedzenia tłumów i gapiów na ulicy.

Wreszcie około godz. 4. ej "bojówka" opuściła mury "zbeszczeszczonej świątyni. Z kościoła wyszło grupami około 100 młodych wrostków, którzy z cynicznymi uśmiechami i triumfującą postawą bezkarnie udali się przed oczami oburzonego tłumu zalegającego plac, jedni pieszo, inni autobusem do miasta. - Świątynia przedstawiała smutny widok: prawie wszystkie szyby w oknach potłuczone, na posadzce obfite ślady krwi, obłamki kijów, potłuczone szkło, kawałki kamieni. Na zmiętym ołtarzu przewrócono lichtarze, w kilku miejscach na ścianach krwawe odciski rąk.

Niemile powszechnie wrażenie wywołała nieobecność gospodarza kościoła św. Trójcy, proboszcza Januszewicza, który w niedzielę rano wyjechał z Kowna, mając, jak widać szczęśliwy dar przeciwwania nieprzyjemnych rzeczy. Według oficjalnych danych liczba ciężko rannych wynosi 4 osoby, zaś około 50 osób otrzymało większe lub mniejsze rany.

Gwałt jakiego dokonano na spokojnej ludności polskiej w świątyni, wywołał ogromne wzburzenie wśród całego społeczeństwa polskiego. Pogłoska o dzikim napadzie bandy zebranej z szumowin i mętów społeczeństwa litewskiego rozeszła się wiezorem z szybkością błyskawiczną po mieście, wywołując liczne komentarze i potępienie również wśród Litwinów.

"Dzień Kowieński" w N. 216 w artykule p. t.: "Krwawa Intrvga"

przvtacza następujące fakty:

Już na kilka dni przedtem po mieście krążyły uporczywe pogłoski o szvkującej się kontroprocesji litewskiej o tem, że pewne sfery noszą się z zamiarem urządzenia Polakom obstrukcji i niedopuszczenia chociażby drogą gwałtu i ekscesów do procesji, ktoś dobrze jak widać poinformowany o tem co się święci uprzedzał dzieci pewnej szkoły, by nie szły w dniu procesji do kościoła, bo "połamają tam wam ręce i nogi". Jednocześnie/dziwny zbieg okoliczności/"Rytas" prowokacyjnie lansując tendencyjne

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

falsze, iż procesja będzie miała charakter nie tylko religijny, ile politycznej manifestacji usiłował przedstawić te wzmysły jako pogłoski, nurtujące w społeczeństwie litewskim. Mimowoli tedy ma się wrażenie, że "Rytas" świadomie, czy nieświadomie w czasie urabiał tło, usprawiedliwiające niedzielne ekscesy. W kościele czynnie występował jedynie jakiś młodziec w wieku 16-29 lat. Wyodrębniali się oni w sposób rażący od pozostałego tłumu, iż stale wzajemnie porozumiewali się, będąc jak widać, między sobą w ścisłym kontakcie i tworząc zwartą, zorganizowaną paczkę. Wszyscy oni zjawili się do kościoła z laskami oraz mieli w kłapach ubrania gałazki rutwy. Cała grupa po skończonej awanturze opuściła kościół i ostentacyjnie przedelfilowała na oczach sąsiadujących plac i ulice tłumów i policji, która usłużnie oczwściła przed nimi drogę.

Pragniemy tu ustalić dwa punkty na społeczno-politycznym tle całej historii:

1. Wynikłe ekscesy nie były samorzutnym, odruchowym wybuchem niezadowolenia czy protestu zgromadzonego przypadkowo w kościele tłumy ludności litewskiej, tak z góry obmyślaną akcją, mającą na celu uniemożliwienie lub przeszkodzenie polskiej procesji;

2. Powyższa akcja została wczasu uplanowana i przeprowadzona przez pewną zorganizowaną grupę osób.

Policja wysuwała argument w czasie napadu, że nie może wkraczać w mury kościoła.

Gdy posłowie żądali ujęcia zupełnie zdeklarowanej grupy bandytów, którzy od czasu do czasu wychodzili z Kościoła na cmentarz kościelny i znajdowali się przecież nie w kościele policja tego również nie uczyniła.

Policja nie aresztowała ich również, gdy posłowie w towarzystwie urzędnika policji weszli do kościoła, by zbadać stan rzeczy i byli przez tych bandytów napadnięci. Policja ich nie aresztowała, gdy tryumfalnie zebrani na cmentarzu, śpiewali czynicznie hymn narodowy litewski, pokrywając swe zwycięstwo okrzykami "walia", słyszanymi na całym placu ratuszowym i przylegających ulicach.

Poseł Giżyński rozsyłając zawiadomienia o uroczystości do polskich katolickich organizacji i instytucji w tej liczbie i do szkół, jak również do niektórych osób prywatnych i zaznaczając, iż obecność ich będzie bardzo pożądana, występował nie jako poseł, nie jako przedstawiciel Frakcji Sejmowej, ani jakiejś innej organizacji politycznej, lecz jedynie jako członek Komitetu Organizacyjnego.

Li s t p a s t e r s k i A r c y b i s k u p a S k w i -
r e c k i e g o w s p r a w i e z a j ś ć w k o ś c i e
l e ś w . T r ó j c y . -

Do Katolików kowieńskich.

W ubiegłą niedzielę Polacy-katolicy dla uzyskania odpustu jubileuszowego powzięli zamiar większą gromadą odwiedzić kościoły kowieńskie, jak to nieraz czynili inni katolicy.

Zebrali się oni w kościele św. Trójcy, by stąd rozpocząć odwiedzanie kościołów. Jednak przeszkodzili im ludzie złej woli, używając przemocy, wszczynając w samym kościele nawet krwawe bójki, i w ten sposób poniewierając święte miejsce.

Nie sądzimy, by to mogli uczynić miłujący swój kościół wyrozumieli Litwini-katolicy, ponieważ im bardziej, niż komu innemu powinno być wiadomem, że kościół jest miejscem świętem, w którym każdemu wolno się modlić w tym języku, który jest mu bardziej odpowiedni. Jednak wszystko jedno, ktokolwiek bądź są ci awanturnicy, postępowanie ich nie jest chrześcijańskie, warte ono największego potępienia i My z całą stanowczością je potępiamy. Jesteśmy przekonani, że również wszyscy katolicy kowieńscy są oburzeni z powodu tej nieuczciwej roboty i razem z Nami ją potępią.

Józef, Arcybiskup Kowieński.

Kowno, 27 września 1926.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

list of ...
...
...

...
...
...

Urzędowy komunikat "Elty" o zajściach
w kościele św. Trójcy. -

W sprawie starć dnia 26 września w kościele św. Trójcy "Elta" ze źródeł urzędowych dowiaduje się co następuje:

24 września poseł Polskiej Frakcji Sejmowej p. Giżyński złożył naczelnikowi powiatu zawiadomienie, iż 26 września przez ulice Kowna pójdzie polska procesja religijna. Poza tym p. Giżyński zwrócił się do innych organów bezpieczeństwa publicznego z prośbą o obronę policji na wypadek jeśli ktokolwiek będzie usiłował przeszkodzić procesji. -

W sobotę naczelnik powiatu otrzymał analogiczne zawiadomienie od proboszcza kościoła św. Trójcy prał. Januszewicza o religijnej procesji ze śpiewami po polsku. Część społeczeństwa niepolskiego, gdy się dowiedziała, że religijną procesję organizuje, troszczy się o jej bezpieczeństwo i wreszcie różnymi sposobami zbiera jej uczestników poseł do Sejmu p. Giżyński oraz wogóle polskie organizacje polityczne, podczas gdy sprawami pochodów religijnych zwykle zarządza duchowieństwo, dopatrzyła się w tym pochodzie więcej tendencji politycznych i zaczęła się niepokoić.

W dniu pochodu, jak widać z raportu naczelnika policji I okręgu w oznaczonym czasie dla utrzymania porządku koło kościoła św. Trójcy była wysłana policja. Koło kościoła zgromadził się wielki tłum ludzi. O godz. 2 po południu, na samym początku procesji w kościele powstał hałas. Jedną część modlących się usiłowała nie wypuścić z kościoła innych, udających się na procesję z insygniami kościelnymi. Wynikła bójka. Ukazali się ranni. Znajdująca się na miejscu zajścia policja nie mogąc utrzymać porządku wyzwała pomoc. Tymczasem wszczęto strzelaninę z rewolwerów; strzelano z tłumu znajdującego się na cmentarzu, odpowiadano zaś przez okna kościelne. Dano około 30 strzałów. Policja, nie mogąc w inny sposób powstrzymać strzelaniny, zmuszona była dać parę salw w górę, poczem modlący się zaprzestali strzelaniny. Od strzałów nikt nie ucierpiał. Podczas przywracania porządku aresztowano 9 osób. Ciężko ranne są cztery osoby; liczba łżej rannych, którzy się natychmiast usunęli z miejsca zajścia jest nieznana, jednak sądzą, iż jest ich niemało. -

Obecnie prowadzone jest ścisłe śledztwo i wykrywani są winowajcy bójki. Później zostaną wyjaśnione szczegóły incydentu. Sprawa jest w toku. -

Powyższy komunikat Elty "Dzień Kowieński" w artykule p.t.:

"Wstyd wam" zaopatruje w następujące komentarze:

A więc "Elta" uważała za potrzebne, poinformować się u tej części społeczeństwa niepolskiego, która rozbija łby w kościele o przyczynę jej braku równowagi?

A więc "Elta" wiedziała do kogo się zwrócić?

A może "Elta" wprost bez zwracania się intuicją odgaduje psychikę bandytów kościelnych i uważa się, za ich dobrowolnego adwokata. - Rola nie do pozazdroszczenia, jak dla organu Litewskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych. -

Dalej "Elta" obok powyższego nie uważała za potrzebne sprawdzić, jakie to "organizacje polityczne polskie" procesję religijną organizują. Nie starczyło jej lojalności i przyswojności, jako organowi oficjalnemu, zwrócić się do również oficjalnego organu, jakim jest Polska Frakcja Sejmowa, by dowiedzieć się jaki stosunek łączy ją z procesją organizowaną przez Polaków katolików. Bo jeżeliby się "Elta" zwróciła, toby się dowiedziała, że Polska Frakcja Sejmowa na równi z innymi organizacjami i instytucjami polskimi w Kownie otrzymała zaproszenie do udziału w procesji od Komitetu Organizacyjnego, że poseł Giżyński zajmował się tą sprawą nie dlatego, że jest członkiem polskiej reprezentacji Sejmowej, ale odwrotnie, że posła Giżyńskiego wprowadził do Sejmu te warstwy robotniczo-religijne, pomiędzy którymi poseł Giżyński nie od dziś pracuje nad unormowaniem życia kościelnego wśród ludności Kowna. -

W sprawie stanu dróg w powiecie w kościele św. Trójcy

W dniu 24 września 1934 roku w siedzibie Komisji Wydziału...

W dniu 24 września 1934 roku w siedzibie Komisji Wydziału...

W sprawie stanu dróg w powiecie w kościele św. Trójcy

Gdyby dobrej woli i sumiennosci urzędniczej nie zabrakło Elcie, toby się tak raziących i szkodliwych niedokładności nie dopuszczała. A przecież mamy prawo żądać od organu rządowego, jakim ona jest, by na punkcie spraw polskiej mniejszości zezą w oku nie miała i nie myliła się tak często, jak to ostatnio nie stety nieraz już miało miejsce. My, Polacy, mamy prawo żądać od Elty równego traktowania nas z Litwinami w swem oświatleniu i informowaniu nietylko z punktu widzenia państwowego, ale i dlatego powodz, że na równi z Litwinami płacimy podatek na nią.-

Prasa Kowieńska o zajściach w kościele św. Trójcy.-

"Lietuva" N. 218 z 28/IX. r. b. Artykuł p. t. "Bezmyślność czy zła wola". Streszczenie.-

Znane są spokojny charakter i tolerancja litewska.- Wszelako przyrodzone te narodowi litewskiemu cechy niejednokrotnie były i są wykorzystywane przez nielojalne żywioły na Litwie. Refleksje powyższe znajdują swe uzasadnienie i w ostatnim wypadku bójki w kościele św. Trójcy w Kownie. Procesje religijne nie są na Litwie zakazane. Swoboda wiary i wyznania jest zapewniona. Wszelako swoboda ta kończy się tam, gdzie się zaczyna skrupowanie nie swobody innych, niezainteresowanych w procesjach obywateli. Inicjatywa procesji z 26/IX. r. b. wypłynęła jak się okazuje nie z łona duchowieństwa, a tylko z łona organizacji świeckich. W wypadku z 26/IX zamieszany był również poseł frakcji polskiej w Sejmie p. Giżyński. O mającej się odbyć procesji przed paru tygodniami mówiło się już jako o święcie polskim. Zaproszono nań szkoły polskie i ściągnięto uczestników z dość daleko od Kowna położonych wsi i miasteczek. W czasie procesji, jak zeznają niektórzy z uczestników, miało się odbyć kazanie ks. Lausa, który jak wiadomo wrócił niedawno z wygnania.-

Dość więc było przyczyn, ażeby w organizowanej przez Polaków procesji religijnej dopatrywać się demonstracji politycznej. Wina inicjatorów procesji polega właśnie na tem, że nie liczyli się z warunkami w jakich projekt ich miał się uskutecznić. Społeczeństwo litewskie odróżnia rzecz prosta Polaków- nielojalnych obywateli Litwy, od tych apostołów imperjalizmu polskiego, którzy marzą o granicach z 1772 r. i nie mogą sobie inaczej wyobrazić Litwy, jak tylko w jakiejś unji czy federacji z Polską. Liderzy mniejszości polskiej na Litwie, zapominają jednak o krzywdzie doznanej przez Litwę ze strony Żeligowskiego i o tem, że krzywda ta, niby zyma rana, wciąż w psychice litewskiej krwawi. W takich warunkach mniejszości polskiej na Litwie zalecałoby się chyba jaknajwiększą przezorność. Tymczasem procesja z 26/IX r. b. organizowana była w ten sposób, że nie mogła nie zadrasnąć narodowych uczuć litewskich. Ogółowi litewskiemu pozostaje przeto wyciągnąć wniosek, że komuś z inicjatorów procesji zależało na tem, aby popsuć dobre stosunki, jakie się w ostatnich czasach pomiędzy rządem a mniejszością polską na Litwie się ustaliły.-

Niewątpliwą z drugiej strony jest rzeczą, że w bójce z 26/IX. r. b. niemalą rolę mogły odegrać te żywioły litewskie, którym solą w oku jest uczestnictwo mniejszości narodowych w koalicji. Wreszcie nie obeszło się w przebiegu wypadków bez huliganów.

Igranie uczuciami narodowymi nigdy do dobrego nie prowadzi. Wątpliwą jest rzeczą, czy w danym wypadku grała główną rolę bezmyślność. Najprawdopodobniej za plecami organizatorów procesji i święta polskiego ukryli się intyganci polityczni, którym zależny na przysporzeniu Litwie wewnętrznych, a przez to też międzynarodowych komplikacji. Charakterystyczną jest bowiem rzeczą, iż procesja czy też demonstracja polska wypadła akurat w czasie kiedy Polska weszła do Rady Ligi Narodów, a więc kiedy może wysuwać w Radzie sprawy o prześladowaniu mniejszości narodowych.-

Władze winny przeprowadzić surowe śledztwo, ustalić wyraźnie, czy była to bezmyślność, czy też zła wola i winowajców należycie ukarać.-

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na...

Pracę Komisji do Spraw Wzrostu i Rozwoju

Komisja do Spraw Wzrostu i Rozwoju

Biuletyn Komisji do Spraw Wzrostu i Rozwoju

Biuletyn Komisji do Spraw Wzrostu i Rozwoju

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na...

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na...

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na...

"Lietuvos Zinios" z dn. 28/IX, r. b.

Prawda winna być odnaleziona i wypowiedziana. W demokratycznej Litwie nie może być takiej sytuacji, by o niej mówiono, jako o kraju, w którym możliwe są narodowościowe i wyznaniowe pogromy.

Rząd przy pomocy całego aparatu państwowego powinien położyć kres podobnym ekscesom i winowajców bez litości ukarać.

Żadna grupa społeczna, żadna organizacja, jakie bądź cele ma ona na względzie, nie może przywłaszczać praw rządu i decydować, czy ta lub inna procesja lub demonstracja jest dopuszczalna czy niedopuszczalna.

Inaczej kraj nasz rychło doczeka się anarchii, którą już prorokują pisarze z "Rytasa" a la Bistras.

Konstytucja nasza nadała wszystkim obywatelom pewne prawa i każdy, kto drogą gwałtu czyni zamach na ich pogwałcenie jest przestępcą, do którego należy zastosować przepis karne. Takie jest nasze stanowcze stanowisko.

Bądź co bądź jednocześnie nie można nie podkreślić, że grunt dla bójki w kościele św. Trójcy stworzyła stała dążność klerykałów wszystkich narodowości do tego, by z domu modlitwy i obrzędów religijnych uczynić narzędzie politycznej propagandy. Religijne uczucia ciemnych żywiołów ludności w bezwstydnym sposób są wzywiskiwane dla prowokacji zbankrutowanych polityków.

"Rytas" z dnia 28 września 1926 r.

Przedewszystkiem winowajcami tego oplakanego wypadku są ci, którzy nie posiadając kompetencji do przewodzenia i organizowania uroczystości religijnych przywłaszczyli wszakże sobie dla jakichbądź celów / jasnym jest jedno: nie religijnych / prawo to, przysługujące wyłącznie duchowieństwu. Co tem, że procesję polską organizuje mianowicie Polska Frakcja, tak oficjalnie reprezentowaną przez p. Giżyńskiego, w mieście było szeroko wiadomem. Wiadome również było, ponieważ i sami organizatorzy z tem się nie kryli, że procesja będzie posiadała charakter demonstracji narodowo-politycznej. Tu właśnie tkwi połączenie p. Giżyńskich z innymi winowajcami zaisć - naszym obecnym rządem. Winien jest on, iż przygotował grunt dla tej procesji manifestacji. W dzisiejszych okolicznościach, kiedy stosunki litewsko-polskie, które nigdy dobrymi nie były, są szczególnie napięte, kiedy społeczeństwo litewskie otrzymuje z Wilna codziennie nowe, obrażające uczucia narodowe wiadomości, kiedy tam Polacy usuwają z kościołów język litewski - u nas, w Litwie, Polacy otrzymują coraz to większe przywileje, które potęgują i tak już wojowniczy ich nastrój. Wobec takiego stanu rzeczy rząd nie tylko mógł poradzić swym przyjacielom Polakom, lecz nawet winien był jąc się stanowczych środków, by moment polityczny był wyłączony z organizowanej religijnej procesji. Rząd posiadał, a przynajmniej powinien był posiadać wszystkie informacje co do charakteru przygotowanej procesji, gdyż publicznie o tem mówiono i ogłoszono. Nie mógł mu być nieznanym również podniecony nastrój naszego społeczeństwa. Jego to było obowiązkiem w celu zapewnienia bezpieczeństwa obywateli obu narodowości, nie dawać sposobności do wybuchu możliwych nieporozumień na większą już skalę.

O uwagach prasy litewskiej "Dzień Kowieński" w N. 217 z

30/IX, r. b. pisze:

Wstyd prasie litewskiej, a zwłaszcza rzekomo "katolickiemu organowi, za jaki się uważa "Rytas". Wstyd, że dla tego tylko, iż napastnicy byli Litwinami - wypacza się całą rzeczywistość, świadomie wprowadzając w błąd opinię publiczną.

Poco kłamać prawdzie w oczy i twierdzić, że uczestnicy polskiej procesji, pragnąc wziąć insygnja kościelne, spotkali się z oporem tłumy? Przecież wróble na dachu śpiewają i każdy zgola wie w i nikt nie wątpi w to, że "tłum wiernych" ani polski ani litewski nic wspólnego nie ma z zorganizowaną grupą bandytów

W sprawie działalności...

W tym celu należało przede wszystkim...
W tym celu należało przede wszystkim...
W tym celu należało przede wszystkim...

"Prace" z dnia 26 września 1930 r.

Przedstawicielstwo...
Przedstawicielstwo...
Przedstawicielstwo...

O sprawie...

2014 r. 1. 1. 1.

W tym celu należało przede wszystkim...
W tym celu należało przede wszystkim...
W tym celu należało przede wszystkim...

którzy nie opór, lecz napad uczynili. Czyż takim kłamstwem dobro społeczeństwu litewskiemu się przynosi? Albo może Kościołowi katolickiemu, za którego obrońcę z urzędu "Rytas" chce się uważać? Sądzymy, że rzeczywistą usługą wobec ~~katolicyzmu~~ litewkości i katolicyzmu byłoby, gdyby ~~podobnie~~ wobec podobnie brudnej roboty prasa jasno się zastrzegła i od niej ograniczyła. Lecz niestety jest wręcz przeciwnie.-

Albo po co w więcej jeszcze niedźwiedzi sposób przykrywać płaszczem litewkości osoby złoczyńców pisząc, że lud rochodząc się zaintonował ~~z~~ hymn litewski i po jednej drugiej przemowie rozszedł się.-

Czyż u Was nic się wzdraga na myśl, że przy dźwiękach hymnu narodowego czyni się napad bandycki?

Albo czyż Wy sami nie spostrzegacie, jak dalece kompromitujecie się stanowczym twierdzeniem, że "tylko Polacy strzelali do kościoła w Litwinów, zaś z Litwinów nikt strzału nie dał". Aczkolwiek było wręcz przeciwnie, to wogóle czyż można po takim zamęcie podobnie kategoryczne stawiać twierdzenia? Wstyd, gdy tak zatrute szwela z worka wylażą.-

I jeszcze jesdno. Uczepiliście się jak deski ratunku w maskowaniu ohydnego czynu bliskich wam ludzi, okoliczności, że świeccy ludzie byli czynni w organizowaniu procesji jubileuszowej, a między nimi poseł do Sejmu. A czyście się zastanowili nad tem, że i tu tkwi zarzut przeciwko księżom, szowinistom litewskim? Czyż ją nie zainicjowali i nie preforsowali sami parafjanie Polacy? Czyż znalazłby się proboszcz Litwin w Kownie, któryby dał taką inicjatywę i podobną, tak naturalną w sensie kościelnym i piękną myśl wykonał? Odpowiedź na to dają te trudności, jakie należało świeckim ludziom pokonywać, by wreszcie prawo do spełnienia powinności jubileuszowej, przez Kościół nasz zaleconej, wykołatać.- Dziękuj komu nie doszła w roku zeszłym pielgrzymka Polaków - katolików w Litwie do Rzymu? Chyba Wy najlepiej wiecie? Wstyd i jeszcze raz wstyd.-

W innym znowu numerze /219/ "Dzień Kowieński" w artykule p.t.: "Ignoracja czy zła wola" stwierdza, że:

niektóre organy prasy kowieńskiej, jako moment naczelnny, a zarazem mający obwiniać stronę polską, jako jakąś straszną tajemnicę, której odsłonięcie samo przez się kompromituje i pogrąża Polaków, a tem samem naturalnie usprawiedliwia stronę napadającą wysuwając rzekomo polityczny charakter procesji.- Czyż zastanowili się choć trochę wynalazcy tego pomysłu nad jego wartością? - ~~z~~ duża dozą ironji zapvtuje: Pocóżb Polacy mieli przemysłać pochod polityczny w formie pokutnej procesji jubileuszowej, skoro każdego dnia i każdej godziny wolno im to zrobić bez ukrywania i nikt im przeszkodzić nie ma prawa w pochodzie politycznym?

Dalej organ Frakcji Polskiej oświadcza:

Na szczęście jeszcze do dziś dnia dziedzina religijna w gronie naszego społeczeństwa wolną jest od polityki, której wycie panowie, w łonie litewskiego społeczeństwa nie potrafili odgraniczyć ani od Kościoła, ani spraw kultury, ani dziedzin ekonomicznej bez polityki w waszem przekonaniu, niemasz ani kazalnicy, ani szkoły, ani banku, ani fabryki, ani młeczarni, ani związku rolniczego, wszystko nią zatruwacie.-

Co smutniejsze dla naszych wewnętrznych stosunków polsko-litewskich w kraju, że w języku polskim pieśni religijne, w polskim napisie na nhorągwi kościelnej w polskim kazaniu upatrujecie politykę i tem samem negujecie nasze prawo przyrodzone do tego języka, w jego użyciu upatrując akt polityczny. I tu wylazi to, co stale jest powodem do nieporozumień z nami, uważacie nas za Litwinów i wara nam do języka tych, kogo politycznie za wroga swego uważacie. W oczach waszych nasza egzystencja sama już jest polityką, jest buntem przeciwko wam. Tu tkwi też główne sedno tego waszego zarzutu polityki w procesji naszej, zarzutu, który wam się wniknął wbrew woli, odtwarzając waszą ideologję, lecz nie odpowiadając tym pojęciom, które w wyraz "polityka" europejszyk zwykł wkładać.-

Dziś, kiedy zdawało się opadły pęta niewoli, kiedy rząd permanentnych stanów wojennych, otoczonych znową przeżyc ludzkich, zaczyna powoli zacierać oddalenie przeszłości, kiedy Polak poczuł się sobą i chciał jak człowiek zrobić użytek ze swych praw katolika i swobodną pierśią tchnąć słowa modlitwy w swym rodzinnym otoczeniu i w polskiej pieśni do Boga, kiedy z tą modlitwą i polskiem słowem wszedł z podziemi i krwiówek ku słońcu - wam zadrzała ręka.-

Co w teorii demokracji litewska tej wiosny uznała za ludzkie i słuszne, teraz przy realizowaniu w życiu politycznym doznało próby - wstrząsu.

W części demokracji waszej odezwał się starv nałóg: przecież to Polak, czy można naprawdę dać mu równe z sobą prawa. Potwierdza to również zachowanie się większości administracyjnych organów w chwili, gdy wypadło powołać do życia zniszczoną sieć szkół polskich, ten wstrząs wyraził się tu sabotażem. Gdyby było inaczej, nie pojawiłby się artykuł wstępny z dn. 28 września w organie rządu.-

Nie dość tego. Uderzono nawet w starą bojową piosenkę: zdrowemu z punktu widzenia katolickiego chwalebnyemu odruchowi najszerszych warstw polskich Kowna, a więc robotnika, rzemieślnika i mieszczanina polskiego, insynuuje się, podsuwa w sposób cyniczny... intrygę Piłsudskiego.-

"Idische Stimme" podając szczegółowy opis wypadków na placu ratuszowym zauważa, iż

Wypadki te wywarły przegniebiające wrażenie na ludność Kowna, a zwłaszcza na mieszkańców Starego Miasta, którzy byli świadkami wstrząsających obrazów - odstawiania pobitych i poranionych ludzi do szpitali i panicznej ucieczki modlących się z kościoła.-

Procesja religijna, która miała się odbyć w niedzielę spotkała się już z naganką w niedzielnym numerze "Rytasa". Przyczyną tej naganki była ta okoliczność, iż główni organizatorzy procesji byli Polacy.-

Niezwłocznie po zlikwidowaniu wypadków naczelnik policji Fejfer został przyjęty przez Ministra Spraw wewnętrznych p. Pożekłę, któremu zdał sprawę z przebiegu zajść. Minister zarządził, aby niezwłocznie wrócono do poszukiwania za winnymi, celem pociągnięcia ich do odpowiedzialności.-

W innym artykule p.t.: "Ocena" - "Idische Stimme", między innymi stwierdza:

Krwawe wypadki z dnia 26 września, ohydna bijatyka, która miała miejsce w Kownie na placu ratuszowym nie przestają interesować naszej prasy. Toczą się namiętne dyskusje co do tego, czym była planowana polska procesja religijna, czy była religijna, czy polska; czy inicjatorzy jej zamierzali obchodzić dzień świąteczny, czy też mieli na względzie rachuby polityczne.-

Większość dzienników zda się uważać, iż pod płaszczywnikiem ceremonii religijnej ukrywał się polski pochód narodowy. Na poparcie tego zdania przytacza się moc dowodów. Po pierwsze w kościele byli wówczas tacy Polacy, którzy zgola nie są bogotni i nigdy nie mieli zwyczaju chodzić do kościoła. Po drugie ze wszystkich szkół polskich ścianałto ucząca się młodzież, trzecie, ktoś, gdzieś podsłuchał gadaninę dwóch Polaków. Po czwarte... słowem cały szereg takich świetnych dowodów.-

A skoro chodziło o pochód narodowy, to Polacy rzetelnie zasłużyli na razv, jakie im wymierzono.- Polakom należało raczej uświadomić sobie, iż litewski uczucia narodowe są dotknięte raczej niż Litwini wilescy doznają od władz polskich, niż wykazywać tyle nietaktu.-

Taką jest niestety treść i sposób wyrażania się artykułów naczelnych "Lietuvy", "Rytasa", "Lietuvisa" i miejscowych dzienników rosyjskich.-

Wszystkie prawie pisma mające kierunek, czy też pozbawione jego stanęły zgodnie na jednym punkcie widzenia. Wszystkie one zajęły wobec wypadków w dniu 26 września to samo stanowisko z wyjątkiem chyba "Lietuvos Zinios". I otóż ta jedność w ocenie biatyki na placu Ratuszowym powinna przygnębić każdego rozumnego i obiektywnie myślącego człowieka.-

Wszystkie pomienione dowody, rzecz prosta, nie są żadnymi dowodami. Wszak uczniowie mogli przysiąc na procesję czysto religijną i toć przecie szkoła im daje wychowanie religijne. Nie-nabożni Polacy mogli również zapragnąć wzięcia udziału w wybitnej procesji kościelnej. Co do podsłuchanych zaś rozmów, to rzecz oczywista, iż przytaczać je jako dowody jest prosto głupstwem.

Żadne mędrkowania i fałszywe dowody nie zdołają osłonić przed nami grozy wypadku. Władza na procesję zezwoliła, a osoby postronne przeszkadzały jej. W tem tkwi cała gorzka i ważna kwestja. Życie publiczne regulują władze. Prawda ta jest zasadniczą podstawą państwowości i wogóle zorganizowanej społeczności porządku i rygoru. Żaden obywatel nie ma prawa gwałtem z użyciem brutalnej przemocy dopuszczać się rewizji zarządzeń władzy. O ile tej prawdzie nie stanie się zadość, wtedy następuje w państwie samowola, szerzy się anarchja, wzrasta przestępczość.-

Wydając zezwolenie na procesję, władza wiedziała co czyni, zapewne, miała ona pewne i ścisłe wiadomości co do charakteru i celu procesji. Kto nie jest zadowolony z tego postępowania uważa je za błąd, za przeoczenie wolno mu krytykować je i odwołać się do kogo mu się żywnie podoba. Na to istnieje parlament, prasa, wolna trybuna. Jak można bronić i usprawiedliwiać takie postępowanie, kiedy pięściami w krwawym napadzie rozpędza się spokojnych demonstrantów, którzy są pod ochroną prawa. Jak można usprawiedliwiać takie postępowanie chociażby z punktu widzenia czysto-psychologicznego.-

Wszak "psychologją" można wszystko usprawiedliwiać, można walczyć nią jak argumentem, występując w obronie najohydniejszych napaści. To też na "psychologję" powołują się biali Amerykanie, gdy dokonywują samosądu nad bezbronnym murzynom.-

O ile słusznie wypada się nam oburzać na prześladowania, których Litwini wileńscy doznają od władzy polskiej, możemy i musimy przeciw temu brutalnemu uciskowi walczyć wszelkimi możliwymi środkami.-

Natomiast prześladowanie Polaków, aby dać upust swemu gniewowi, jest rzeczą prosto dziką. Gdy nastroje zemsty, gdy nastroje zemsty opanowują elementy nieświadome, społecznym i moralnym obowiązkiem naszej prasy jest zbudowanie tych elementów. Zamiast tego szuka się sofizmatów, powołuje na psychologję i koniec końców usprawiedliwia napastę na spokojnych obywateli. I to jest właśnie rzeczą najbardziej straszną w ocenie wypadków. Ci, którzy powołani są do wychowywania mas narodowych, nie zdają sobie sprawy, w jakim kierunku należy wychowywać.-

"Dzień Kowieński" w N. 222 w artykule wstępnym p. t.: "Panteon męczeństwa polskiego", stwierdza, że cała prasa litewska nie wyłączając "Lietuvisa" zajęła stanowisko cyniczne i polakożercze i kończy jak następuje:

Kowno posiada niewiele osobliwości dla pokazywania różnym gościom i wycieczkowiczom prowincjonalnym i zagranicznym Dolina Mickiewicza, domek Mickiewicza, Muzeum Wojenne, no i zdaje się wszystko. Radzimy więc obecnie włączyć do kowieńskiego Baedekera jeszcze kościół Sw. Trójcy ze śladami i ze zeskrobanych ze ścian krwawych odcisków rąk, obłatkami kijów i t. d., które należy zebrać i wraz z datami 24. II. 1924, 26. IX. 1926 umieścić w specjalnych gablotkach.- Świątynia ta bowiem zasłużyła na godność Panteonu Męczeństwa Polskiego w Litwie.-

Interpelacja Polskiej Frakcji Sejmowej w sprawie zająć w kościele sw. Trójcy. -

Posłowie Polskiej Frakcji Sejmowej pp. W. Budzviński i T. Givziński złożyli w Sejmie w związku z wypadkami 26 września r. b. w kościele sw. Trójcy, zapytanie do Ministra spraw wewnętrznych treści następującej:

W niedzielę 26 września katolicy Polacy zebrali się w kościele św. Trójcy dla odbycia religijnej procesji jubileuszowej. Na uczestników procesji przed jej rozpoczęciem napadła, od tłumu modlących się odróżniająca się wyraźnie banda, bijąc ich i raniąc łepem narzędziami oraz nożami, a także strzelając z rewolwerów. -

W rezultacie wielu z pośród modlących się do krwi zostało pobitych i poranionych, zaś procesja jubileuszowa drogą największego gwałtu została uniemożliwiona i nie doszła do skutku. -

W związku z temi wypadkami w odniesieniu do bezpieczeństwa publicznego należy skonstatować co następuje:

1. Na skutek pogłosek, że nieodpowiedzialne żywioły gotują się do przeszkodzenia procesji, stosowne organy bezpieczeństwa zostały o tem zczasu uprzedzone. Nie bacząc na to, wystarczająca ochrona bezpieczeństwa nie była zorganizowaną i dostateczne kroki w celu zapobieżenia gwałtowi bandy, uczynionemu nie były, gdyż uzbrojona gromada napastników bez przeszkody wykonała w kościele i na cmentarzu swój występny czyn, swobodnie gospodarz tam przeszło godzinę, nawet w obecności policji, będącej przed kościołem. -

2. Napad rozpoczęty w kościele, częściowo przeniósł się na miejsce otwarte, na cmentarz, lecz i tam koniecznych i skutecznych kroków dla likwidacji bójki i ujęcia napastników poczyniono. -

Jeszcze większa obojętność policji, jeśli nie przychylna względem napastników, okazała się wówczas, gdy po odęchnięciu od kościoła tłumów uczestników procesji policja nie stawiała żadnych przeszkód do spokojnego wyjścia bandy napastników na ulicę skąd grupkami swobodnie i arogancko w otoczeniu policji oni się rozeszli, zamiast być ujętymi. - Pozostało bez skutku i bezpośrednio przez niżej podpisanych skierowane do policji żądanie aresztowania na cmentarzu bandytów. -

Podpisani są zdania, że takie otwarte, a biały dzień, swobodne panowanie w mieście bandy opryszków, wskazuje conajmniej na słabość właściwych organów rządowych albo nieumiejętność utrzymania elementarnego bezpieczeństwa publicznego, jeśli już nie dopuścić tu karzącej przychylności, że ten napad, mający precedens w przeszłości, wyraźnie zorganizowany i skierowany był przeciwko grupie polskiej mniejszości, wykonującej swe prawa w zakresie życia religijnego, że tą drogą, po za ogólnym wykroczeniem organów rządowych, wyżej opisane ich nieusprawiedliwione zachowanie się dotknęło także i praw konstytucyjnych, zagwarantowanych mniejszościom narodowym. -

Wobec powyższego podpisani zapytują: 1/ Jak zamierza reagować p. Minister na to, że z strony właściwych organów nie zastosowano dostatecznych środków w celu niedopuszczenia wspomnianych wypadków. -

2. Jak zamierza reagować na bezczynność organów policyjnych, dzięki której tłum modlących się częściowo poraniony, został wyparty z kościoła i dzięki której napastnicy nie zostali ujęci ani w czasie wypadków, ani też po ich ustaniu?

3. Co uczyniono i co zamierza się uczynić, by winowajców którzy w Litwie systematycznie od dłuższego już czasu bez przeszkody ze strony policji, drogą gwałtów udaremniają w kościołach polskie nabożeństwa, znaleźć i stosownie ukarać?

4. Co zamierza uczynić, by w przyszłości podobne objawy nie mogły się powtórzyć? -

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.
Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

Wojewódzki Urząd Miejski w Lublinie
Lublin, dnia 15.05.1934 r.

X. KRONIKA . a/Zagraniczna.-

U l m a n i s o u k ł a d z i e s o w i e c k o - l i t e w s k i m . - Łotewski minister spraw zagranicznych K. Ulmanis odbył długą konferencję z przedstawicielami prasy, na której między innymi oświadczył: Nowe okoliczności stworzyły traktat o nieagresji między Litwą a ZSSR. Szczegółowo rozważając ten układ p. Ulmanis zauważył, iż pod względem jurydycznym najważniejszą kwestją jest pogodzenie traktatu z paktem Ligi Narodów, szczególnie z brzmieniem art. 16 paktu, jeżeli Liga Narodów uzna ten traktat za nie będący w sprzeczności z paktem. Pod względem politycznym najważniejszą jest nota Cziczeryna, w której ZSSR przyznaje suwerenność Litwy w Wileńszczyźnie. Skutki traktatu trudno przewidzieć, lecz w stosunku do państw bałtyckich ciekawym jest skonstatowanie ustepliwości ZSSR w pewnych kwestiach, podczas gdy Litwa zrzeka się arbitrażu i nawet oznaczenie procedury zgody odkłada na czas późniejszy. - /Elta, 5/X, 26./

P r a s a ł o t e w s k a o i z o l a c j i L i t w y . - Narodowy "Latvis" pisząc o układzie litewsko-sowieckim, sądzi, że ZSSR będzie miał wielki wpływ na dalszy bieg litewskiej polityki zagranicznej. Przez to samo Litwą oddaliła się od państw bałtyckich, gdyż ZSSR jest przeciwnikiem wspólnego frontu tych państw. Pismo dowodzi dalej, iż układ jest przeciwny polsko-rosyjskiemu ryskiemu układowi pokojowemu. Podpisując układ ze związkiem Sowieckim, Litwa trafia w to samo izolowane położenie, w jakim pozostaje Rosja. Również "Rigas Zinas" uważają, iż układ jest niekorzystny dla Litwy. -

W y j a ś n i e n i a p o s e ł s t w a l i t e w s k i e g o w p a r y s k i m "T e m p s" . - Elta donosi w związku z nieprawdziwymi wiadomościami i tendencyjnymi komentarzami, jakie ukazały się w prasie francuskiej, o układzie litewsko-sowieckim, "Temps" zamieścił wyjaśnienia poselstwa litewskiego w tej sprawie, w których m. in. się zaznacza, że nowopodpisany dokument dyplomatyczny, odpowiada w zupełności przyrzeczeniom złożonym przez Litwę Lidze Narodów. W nocie do Cziczeryna rząd litewski zaznaczył formalnie, że paragrafy umowy nie mogą w żaden sposób zmieniać położenia Litwy, jako członka Ligi Narodów. Poza to nowy układ ma za podstawę układ pokojowy sowiecko-litewski z 12 lipca 1920 r. zarejestrowany w Sekretarjacie Ligi Narodów. Układ nie posiada również żadnych układów wojennych. - /6/X, 26 r./

Z a w e z w a n i e p r e d s t a w i c i e l a E s t o n i i w L i t w i e d o T a l l i n u . - "Latvis" donosi z Tallinu, iż przedstawiciela Estonii w Kownie, H. Oidermana, powołał do siebie estoński minister spraw zagranicznych Akel w związku z zawarciem przez Litwę traktatu gwarancyjnego z ZSSR /Elta, 3/X, 26./

W y j a z d l i t e w s k i e j d e l e g a c j i h a n d l o w e j d o Z . S . S . R . - Jak się dowiadujemy, dnia 8 lub 9 października ma wyjechać do Moskwy dla prowadzenia rokowań o zawarcie traktatu handlowego pomiędzy Litwą a ZSSR delegacja litewska z dyrektorem D-tu Ekonomicznego M-stwa Spraw Zagranicznych dr. J. Puryckisem na czele. Z ramienia Izby Handlowo-Przemysłowej w delegacji uczestniczy prezes Izby p. Dobkiewiczus. Poza to kilka osób ze sfer handlowo-przemysłowych towarzyszy delegacji w charakterze rzeczoznawców. - /Dz. Kow., z 8/X, 26 r./ -

N o t a d e l e g a c j i l i t e w s k i e j w L i d z e N a r o d ó w w s p r a w i e t e r m i n u " g r a n i c a p o l s k o - l i t e w s k a " . - Delegacja litewska w Zgromadzeniu Ligi Narodów specjalną notą zwróciła uwagę Sekretarza Generalnego Ligi Narodów na to, że w dokumentach międzynarodowych, wchodzących z Sekretarjatu Ligi Narodów, obecna linia demarkacyjna pomiędzy niepodległą a okupowaną przez Polskę częścią Litwy, jest publicznie nazywana granicą polsko-litewską, chociaż wspomniana linia nietylko przez rząd litewski, ale również i przez Ligę Narodów nie była uznana za ostateczną granicę pomiędzy Litwą i Polską. Dlatego też proszono nie używać więcej w oficjalnych pismach Ligi Narodów tego mylnego terminu. Sekretarz Generalny Ligi Narodów p. Drummond wyjaśnił, że termin "granica litewsko-polska" używał w sprawie litewsko-polskich konfliktów frontowych dlatego, że delegacja litewska nie protestowała uprzednio przeciwko niemu. -

K. K. O. N. I. K. A. ...

Uważamy, że... (mirrored text block)

Prasa... (mirrored text block)

Wyższe... (mirrored text block)

Przed... (mirrored text block)

Wyższe... (mirrored text block)

Wyższe... (mirrored text block)

W odpowiedzi na to, prezes delegacji minister Sidzikauskas podkreślił, że jeżeli delegacja litewska i nie protestowała dawniej, to jeszcze nie znaczy, by rząd litewski uznawał ową linię demarkacyjną za granicę polsko-litewską. - Minister powtórnie prosił o nieużywanie w przyszłości tego terminu. - /Elta, 28/IX./

Projekt traktatu nawigacyjno-handlowego z Finlandją. - Komisja Międzynarodowa przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych zakończyła rozważała projektu traktatu nawigacyjno-handlowego z Finlandją. Przy sporządzaniu projektu wzięto pod uwagę postulaty wyrażone przez organizacje rolnicze, handlowe i przemysłowe w Wielkiej Litwie i w kraju Kłajpedzkim. /Elta, 7/X./

W kółkach dyplomatycznych. - Estoński chargé d'affaires p. Oiderman wyjechał na kilka dni do Talinu. Zastępuje go sekretarz poselstwa p. Malmberg. -

Posel angielski p. Elphic powrócił do Kowna i rozpoczął urządowanie. Powrócił również do Kowna i rozpoczął urządowanie duński chargé d'affaires w Litwie p. Biering. -

Francuski minister rezydent w Litwie p. Puaux udał się na trzech miesięczny urlop. Zastępuje go konsul francuski w Kownie M. Lybert z tytułu chargé d'affaires. -

Dnia 8 października przybył do Kowna przedstawiciel ZSSR do spraw handlowych w Litwie i Łotwie p. Szewcow. -

Dnia 9 października przybył do Kowna nowomianowany poseł niemiecki w Litwie p. Moraht. Mianowany na miejsce przeniesionego do poselstwa niemieckiego w Litwie p. Rieda attaché p. Paweł von Stolzmann przejął już obowiązki. /Elta/. -

Pobyt w Kownie przewodniczącego Ligii dla zreformowania kalendarza. - Niedawno przyjeżdżał do Kowna przewodniczący międzynarodowej Ligii dla zreformowania kalendarza p. Cotswoch. -

Ewentualny pobyt Rabindranate Tagore w Kownie. - Rabindranat Tagore, słynny poeta indyjski, bawiący obecnie w Berlinie, według doniesień prasy zamierza się udać do Moskwy, prawdopodobnie przez Kowno i Rygę. Dowiedziawszy się o tem, niektórzy działacze powzięli zamiar zaznaczyć pobyt słynnego poety światowego w Litwie. Jeżeli Tagore zgodzi się zatrzymać w Kownie, będzie on proszony o wygłoszenie odczytu. Jeżeli zaś tylko będzie przyjeżdżał zamierza się urządzenie manifestacyjnego spotkania na dworcu kowieńskim oraz na innych stacjach, o ile się to da uskutecznić. - Sprawę utrudnia ta okoliczność, iż niewiadomo kiedy Tagore pojeździe do Moskwy. - /Elta./

b/Kronika gospodarcza. -

Budżet państwowy na rok 1927 w Radzie Ministrów. - Gabinet Ministrów na ostatniem posiedzeniu przyjął preliminarz dochodów państwowych na r. 1927. - Ogólna suma przewidywanych wpływów wynosi: 228.826.187 litów, w tem wpływów zwykłych 225.256.762 nadzwyczajnych zaś 3.569.425 litów. - Wpływy się dziela następująco: prezydent - 1200 lt, Sejm 1500, Gabinet Ministrów 73.600, Kontrola Państwa - 1092, M-stwo Spraw Wewnętrznych - 3.707.000, Skarbu - 138.830.556, Rolnictwa - 20.273.015, Oświaty 1.867.239, Sprawiedliwości - 3.698.000, Komunikacji - 51.162.251, Obrony Krajowej - 552.109, fundusz emerytalno-zapomogowy - 2.800.000 lt. Wpływów nadzwyczajnych przewiduje się z M-stwa Skarbu - 1.139.000 i Rolnictwa - 2.430.425 lt. - W roku bieżącym przewidziane jest otrzymanie 241.935.400 lt. wpływów. W porównaniu więc preliminarz dochodów został zmniejszony o 13.109.300 lt. - Rozważanie preliminarzu dochodów na r. 1927 Gabinet Ministrów rozpocznie na następnem posiedzeniu. /Elta, 28, IX, 26./ -

c/Kronika wewnętrzna. -

Z posiedzeń Gabinetu Ministrów. - Gabinet Ministrów na jednym z posiedzeń zatwierdził nowe etaty urzędników gubernatury kłajpedzkiej. Zmniejszono je prawie o 40%. Ponadto zostały zmienione w celu wprowadzenia oszczędności kategorie niektó-

Wykaz imion i nazwisk

W obwodzie tym, w którym mieszkał, był w stanie wyjechać do Niemiec, aby tam przeżyć. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny. Wobec tego, że w tym czasie Niemcy byli wrogiem Polski, to wyjazd ten był dla niego bardzo niebezpieczny.

rvch urzędników, Gabinet Ministrów rozpoczął rozważanie preliminarza wydatków państwowych na r. 1927. Obrady nie zostały jeszcze zakończone i zajmą przynajmniej trzy posiedzenia. Preliminarz zostanie przesłany do Sejmu w ustalonym ustawowo terminie t.j. przed 15 października. Gabinet Ministrów zatwierdził protokół konwencji w sprawie bezpośredniej komunikacji pomiędzy Litwą i Niemcami oraz pomiędzy Litwą, Niemcami i ZSSR. /Elta/.

Dnia 4 października wieczorem w gmachu Gabinetu Ministrów odbyło się wspólne posiedzenie Gabinetu Ministrów i sejmowej komisji spraw zagranicznych. Komisja spraw zagranicznych uczestniczyła in corpore. W posiedzeniu wzięli udział m.in. obaj dawni prezydenci Republiki p. A. Stulgiskis /od uk. saj./ i p. A. Smetona /jako zastępca p. A. Woldemarsa, od narodowców/. Podczas posiedzenia zostały złożone sprawozdania delegacji, która powróciła z Moskwy i delegata w Lidze Narodów. - /Elta/

Z y c i e s a m o r z ą d o w e w e w r z e ś n i u . - Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało we wrześniu na finansowanie samorządów 80,000 litów, t.j. o 6% więcej niż w sierpniu. We wspomnianym miesiącu zorganizowano 14 giełd pracy. Ponadto dokonano rewizji w 3 gminach i jednym urzędzie posiadawym. Usunięto 2 wójtów i 3 pisarzy gminnych. Obecnie z polecenia D-tu Samorządowego dokonwana jest rewizja gmin pow. Taurogskiego. /Elta/.

N o w y p r o j e k t u s t a w y o s a m o r z ą d a c h Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wniosło do Gabinetu Ministrów nowy projekt ustawy o samorządach. -

D e f i c y t w b u d ż e t a c h s a m o r z ą d o w y c h . - Departament Samorządowy podaje, iż zatwierdzone przez Rady powiatów budżety odnośnych powiatów na rok 1927 przedstawiają się następująco /w nawiasach procent rozchodów pokrywanych z otrzymywanych wpływów/.
pow. Jezioroski rozch. - 212,239,89 lt., doch. - 129,346,29 lt. /53%/
możejowski rozchod. - 695,815,06 lt., doch. 260,995 lt. /42%/
rakiszowski rozch. - 285,736 lt., doch. 225,213 /77%/
telszeski - rozch. 387,229 lt., doch. - 332,475,81 lt. /86%/
uciański rozch. - 414,441 lit, doch. - 250,234 /60%/
szawelski rozch. - 1,096,359 lt., doch. 575,859 lt. /53%/. - /Elta/.

W s p r a w i e r e f o r m y A k a d e m i i R o l n i c z e j Izba Rolnicza, wręczyła M-stwu Rolnictwa memoriał w sprawie programu Akademii Rolniczej w Datnowie. W memoriale wskazuje się, iż wymagane ukończenie dwóch kursów ogólnych w Uniwersytecie jest zbyt długi, gdyż mało pozostaje czasu na przedmioty specjalne. - Zdaniem Izby ogólne przedmioty mogą być wymagane w zakresie jednego kursu, a nawet jednego semestru. Memoriał domaga się również rozszerzenia przedmiotów specjalnych w akademii. - /Elta/.

S p r a w a o z ł o d z i e j s t w o b. k o n s u l a l i t e w s k i e g o . - Sprawa sądowa b. konsula Litewskiego w Pitrogradzie Dubińskiego, kierownika składu produktów Czerwonego Krzyża oraz 7 innych urzędników konsulatu, oskarżonych o okradanie pomienionego składu i dokonanie szeregu innych nadupw zostało zakończona. Przesłuchano 50 świadków z obu stron. Wyrokiem sądu Dubiński został skazany na dwa miesiące więzienia, resztę oskarżonych uniewiniono. -

N o w y D y r e k t o r D e p a r t a m e n t u P o r z ą d k o w a n i a z i e m i . - Od dnia 14 października r. mb. zacznie pełnić swe obowiązki nowy Dyrektor Departamentu Porządkowania Ziemi inż. J. Staniszauskas, byle lektor szkół rolniczej w Datnowie. -

N o m i n a c j a n o w y c h c z ł o n k ó w N a j w y ż s z e g o T r y b u n a ł u . - Aktem Prezydenta Republiki Litewskiej członkami Najwyższymi Trybunału zostali mianowani: członek kowieńskiego sądu okręgowego p. Petrauskas, członek marjampolskiego Sądu Okręgowego p. Brazajtis oraz adw. p. Janulajtis. /Elta/.

P r z e s u n i e c i a n a s t a n o w i s k a c h w p o l i c j i . - Naczelnik pierwszego okręgu policji miejskiej Kryszczu nas został przeniesiony do 5 okręgu policyjnego w pow. Uciańskim na miejsce odwołanego naczelnia policji Brożysa. -

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...

W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...
W sprawie... Ministerstwo Spraw Wewnętrznych...